

การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

**THE PARTICIPATIVE MANAGEMENT OF THE STUDENT
AFFAIRS DIVISION : A CASE STUDY OF RAJAMANGALA
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI**

รัชณี ภูสุวรรณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รัชนี้ ภูสุวรรณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

The Participative Management of the Student Affairs Division :
a Case Study of Rajamangala University of Technology
Thanyaburi

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวรัชณี ภูสุวรรณธุ์

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ รังรองรัตน์, ปร.ด.

ปีการศึกษา

2557

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนันต์ เดียวต้อย, ปร.ด.)

.....กรรมการ
(อาจารย์ต้องลักษณ์ บุญธรรม, ปร.ด.)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ รังรองรัตน์, ปร.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวรัชณี ภูสุวรรณ
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ รังรองรัตน์, ปร.ด.
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2) การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ รองอธิการบดีด้านพัฒนานักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาทุกคณะ รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนานักศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย และผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ พารามิเตอร์ที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก 2) การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับมาก และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: การบริหารแบบมีส่วนร่วม การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

Thesis Title	The Participative Management of the Student Affairs Division : a Case Study of Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Name – Surname	Miss Ratchanee Poosuvan
Program	Educational Administration of Technology
Thesis Advisor	Assistant Professor Roongaroon Rangrongratana, Ph.D.
Academic Year	2014

ABSTRACT

The purposes of this research were to study 1) the level of the participative management, 2) the process of student affairs of Rajamangala University of Technology Thanyaburi, and 3) the relationship between the participative management and the process of student affairs of Rajamangala University of Technology Thanyaburi.

The population of this research was consisted of 145 objects including the vice president office of the president, the student development division director, the deputy deans for student development affairs from every faculty, the deputy director of Thai traditional medicine college, and the student leaders of Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The research instrument used for collecting data was Likert five-point scale questionnaires. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient to determine the relationship.

The research showed that 1) the participative management was at the high level, 2) the process of student affairs of Rajamangala University of Technology Thanyaburi was at the high level, and 3) the relationship between the participative management and the process of student affairs of Rajamangala University of Technology Thanyaburi revealed positive relationship in moderate level at .01 level of significance.

Keywords: participative management, student affairs

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รั้งรองรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะและความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่าง จนกระทั่งสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.อนันต์ เตียวต้อย และ ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม ที่ให้ความกรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ สนธิสมบัติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐ แก้วสกุล และ ดร.ธัญญภรณ์ เลาะห์เพ็งแสง ที่กรุณาสละเวลา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และกลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถามทุกท่าน คือ รองอธิการบดีด้านพัฒนานักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาทุกคณะ รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนานักศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย และผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กรุณาสละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และอาจารย์พิเศษทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ให้คำแนะนำ กำลังใจด้วยดีตลอดการศึกษาที่ผ่านมา ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ ทุกท่านที่ให้กำลังใจและคอยเป็นที่ปรึกษาด้วยดีตลอดมา

คุณความดีและกุศลที่พึงบังเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ เป็นผลมาจากความเมตตากรุณาอย่างสูงของบิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกคน ผู้คอยให้กำลังใจและผู้ให้โอกาสในการศึกษา ขออานิสงส์อันเกิดจากคุณประโยชน์ของวิทยานิพนธ์นี้จงเกิดแก่ผู้มีพระคุณของผู้วิจัย หากมีข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดประการใดที่เกิดขึ้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพียงผู้เดียว และจะนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

รัชณี ภูสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	10
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	13
1.3 คำถามของการวิจัย.....	13
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	13
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	14
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	16
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	17
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา.....	18
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	27
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	48
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4.1 การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
4.2 การวิเคราะห์ระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี.....	59
4.3 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี.....	64
4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนิน กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	71
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	75
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	75
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	75
5.3 อภิปรายผล.....	78
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	89
ภาคผนวก ข เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	94
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	120
ภาคผนวก ง การแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	128
ประวัติผู้เขียน.....	136

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	48
ตารางที่ 4.1	การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มประชากร ผู้บริหาร.....	55
ตารางที่ 4.2	การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มประชากร นักศึกษา.....	57
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วม.....	59
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย.....	60
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....	61
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา.....	62
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง.....	63
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา.....	64
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริม คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์.....	65
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริม สุขภาพ.....	66
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์.....	67
ตารางที่ 4.12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย.....	69
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา.....	70
ตารางที่ 4.14	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวม (X_{tot}) และ (Y_{tot}).....	72
ตารางที่ 4.15	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนิน กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	73

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	17
ภาพที่ 2.1 แกนต่อเนืองของรูปแบบในการบริหาร.....	30
ภาพที่ 2.2 การบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	31
ภาพที่ 2.3 ผลจากการใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุข การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลังและมีประสิทธิภาพจำเป็นที่จะต้องมีการกระจายอำนาจ และให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2551, น. 23-24) และเป็นไปตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ซึ่งให้มีการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาของไทยให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติมีการกระจายอำนาจ ในมาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ให้บริการการศึกษา และผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กับสังคมไทยเป็นระยะเวลายาวนานสืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระ และมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของสถานศึกษา ดังนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงได้ปรับปรุงแก้ไขและยกร่างเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีการรวมกลุ่มวิทยาเขตจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นมหาวิทยาลัย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สามารถจัดการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงลงปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นข้อกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม พ.ศ.2548 โดยมีสำนักงานอธิการบดี มีหน้าที่เป็นหน่วยประสานงาน ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานให้แก่สำนัก กอง ประกอบด้วย หน่วยงานระดับคณะ คือ คณะ/วิทยาลัย ปัจจุบันมี 10 คณะ และ 1 วิทยาลัย ได้แก่ 1) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 2) คณะเทคโนโลยีการเกษตร 3) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

4) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน 5) คณะบริหารธุรกิจ 6) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ 8) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 9) คณะศิลปศาสตร์ 10) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และ 11) วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย รวมทั้งมีสถาบัน/สำนัก ที่เป็นหน่วยงานที่ให้บริการเกี่ยวกับการดำเนินการด้านวิชาการศึกษาวิจัย ค้นคว้า ทดลอง และฝึกอบรม 3 หน่วยงาน คือ 1) สถาบันวิจัยและพัฒนา 2) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และระดับกอง 8 หน่วยงาน คือ 1) กองกลาง 2) กองคลัง 3) กองนโยบายและแผน 4) กองบริหารงานบุคคล 5) สำนักจัดการทรัพย์สิน 6) สำนักสหกิจศึกษา 7) กองประชาสัมพันธ์ และ 8) กองพัฒนานักศึกษา (แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2556-2558) โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้กำหนดให้หน่วยงาน กองพัฒนานักศึกษา ที่อยู่ภายใต้โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้เป็นหน่วยการสนับสนุนการจัดการศึกษา และการจัดกิจกรรมของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้มีโอกาสเรียนรู้ประสบการณ์นอกชั้นเรียน (ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เรื่อง กำหนดการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ.2557) ซึ่งจะนำไปสู่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และวัฒนธรรมองค์กรของมหาวิทยาลัยฯ (สมุดกิจกรรมนักศึกษา, 2557)

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษา ตามกรอบและทิศทางของกิจกรรมนักศึกษา ภายใต้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และอัตลักษณ์ (identity) ของมหาวิทยาลัยฯ 5 ด้าน คือ 1) ด้านกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 2) ด้านกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ 3) ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีน้ำเงิน 4) ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย และ 5) ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและผู้นำนักศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกกิจกรรมตามแนวคิดการศึกษาที่เน้นมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ให้การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการส่งเสริมความร่วมมือในการบริหารงานระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับบุคลากร และนักศึกษาของสถานศึกษา ให้มีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย (participation in goal setting) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (participation in decision making) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (participation in problem solving) การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (participation in change) การทำงานของการมีส่วนร่วม โดยการมีส่วนร่วมแบบง่ายก็คือ การตั้งเป้าหมายและการตัดสินใจซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกันคือ จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีการควบคุมตนเอง หรือมีความเป็นอิสระในการทำงานมากขึ้น และในทางอ้อมจะทำให้

ให้เกิดการยอมรับและความผูกพัน ซึ่งการยอมรับและความผูกพันที่เกิดขึ้นนี้เป็นหนึ่งในผลลัพธ์ที่ทำให้เกิดประสิทธิผลของงานและผลผลิตมากขึ้น การมีอิสระในการทำงานในระดับสูงนั้นเป็นหนึ่งในสองเงื่อนไขของความต้องการที่มีต่อประสิทธิผลของงานตามหลักวิทยาศาสตร์ ซึ่งการเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยให้กับพนักงาน ส่วนอีกสองแบบนี้มีความซับซ้อนมากกว่า คือ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและในการวางแผนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลเป็นอันดับแรกในการทำให้รู้สึกว่าการงานนั้นมีความหมาย มีคุณค่า โดยการที่รู้สึกว่าการงานนั้นมีความหมาย มีคุณค่าจะเป็นการเพิ่มความรู้สึกของการประสบความสำเร็จ และการทำงานได้ลุล่วงสมบูรณ์ ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจและมีผลต่อประสิทธิผลของงานและผลผลิตขององค์กรได้ การมีคุณค่า มีความหมายของการงานนั้นจะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึกท้าทายให้กับบุคลากร ซึ่งเป็นเงื่อนไขอีกอย่างหนึ่งที่จำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิผลของงานตามหลักวิทยาศาสตร์ ซัชกิน (Sashkin, 1982, pp. 110-113)

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนานักศึกษา และผู้นำนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจบทบาทอย่างชัดเจน ซึ่งจากรายงานการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการของมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2557 ว่าการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ยังขาดการวางแผนและกำหนดปฏิทินกิจกรรมร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา จึงทำให้มีกิจกรรมที่มากเกินไป ทำให้กระทบกับการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมยังมีรูปแบบเดิมไม่มีความหลากหลาย ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ไม่ครบถ้วน และมีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมจำกัด นักศึกษาต้องการ โอกาสในการแสดงผลงาน และความคิดเห็นต่างๆ (รายงานการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2557)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับการดำเนินการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามแนวคิดของ ซัชกิน (Sashkin, 1982, pp. 110-113) มี 4 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย (participation in goal setting) 2)การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (participation in decision making) 3)การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (participation in problem solving) 4) การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (participation in chang) กับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 2) ด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ 3) ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีสิ่งแวดล้อม 4) ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย และ 5) ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคลและผู้นำนักศึกษา มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหาร เป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการกิจกรรมนักศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาปรับปรุงการบริหารของหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.3 คำถามของการวิจัย

1.3.1 การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับใด

1.3.2 การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ในระดับใด

1.3.3 การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีขอบเขตการศึกษาประกอบด้วย

1.4.1 การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ตามแนวคิดทฤษฎีของ ซัชกิน (Sashkin, 1982, pp. 110-113) มี 4 ด้าน คือ

- 1) การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย (participation in goal setting)
- 2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (participation in decision making)
- 3) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (participation in problem solving)
- 4) การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (participation in chang)

1.4.2 การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- 2) ด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ
- 3) ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีสิ่งแวดล้อม
- 4) ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย
- 5) ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

1.5.1 การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่มีการประสานงานระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่สำคัญต่อการบริหารหน่วยงานอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่ จัดให้มีการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน และให้ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน โดยใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ และความเชี่ยวชาญในการร่วมแก้ปัญหา มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและกิจกรรมการบริหาร ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านคือ

1) การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย (participation in goal setting) หมายถึง ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน และผลที่จะได้รับการปฏิบัติงานร่วมกัน

2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (participation in decision making) หมายถึง ผู้บริหารให้โอกาสบุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แสวงหาทางเลือก ประเมินทางเลือกเพื่อการตัดสินใจ และตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน

3) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (participation in problem solving) หมายถึง ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา ค้นหาทางเลือก และเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา หรือปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดการพัฒนางานที่ดีขึ้น โดยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามความเหมาะสม

4) การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (participation in change) หมายถึง ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำเสนอแนวคิด วิธีการที่แปลกใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการ

1.5.2 การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 5 ด้าน คือ (ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2557)

1) ด้านวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ หมายถึง กิจกรรมที่ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ด้านวิชาการ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนตามปกติ เช่น การอบรมสัมมนาเชิงวิชาการ การศึกษาดูงาน การแข่งขันทางวิชาการ การเข้าร่วมประชุมจากหน่วยงานภายนอก เป็นต้น

2) ด้านกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมเพื่อการแข่งขัน การเชียร์กีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในภายนอก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง และยังส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬาทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมทีม และเป็นการส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ นักศึกษารู้จักปรับตนเองให้เข้ากับคนบุคคลอื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3) ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนาผู้อื่น นำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม และไม่เห็นแก่ตัวเป็นการปลูกฝังให้ตระหนักในภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ตนเองต้องมีต่อสังคมและประเทศชาติ เช่น กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท การบริจาคโลหิต กิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมปลูกป่าชายเลน สร้างฝายกั้นน้ำ เป็นต้น

4) ด้านสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมเผยแพร่ และธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย และประเพณีอันดีงาม และเพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้ศึกษาลึกลงไปถึงเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม แต่จะต้องไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดีงามของคนไทย เช่น กิจกรรมวันไหว้ครู กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา กิจกรรมสืบสานประเพณีลอยกระทง การเข้าร่วมการสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย

5) ด้านทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถแต่ละบุคคลให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม และเป็นการฝึกทักษะประสบการณ์ เช่น การเป็นพิธีกร กิจกรรมทางด้านสังคม กิจกรรมการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ คณะกรรมการสาขาวิชา สโมสรนักศึกษาคณะ/วิทยาลัย เป็นต้น

1.5.3 มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.5.4 ผู้นำนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ได้รับเลือกตั้งจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่

- 1) คณะกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 2) คณะอนุกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 3) คณะกรรมการบริหารสภานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 4) คณะอนุกรรมการบริหารสภานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 5) นายกส โสมสร นักศึกษาทุกคณะ/วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 6) ประธานในชมรมสังกัดองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วย การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ตามแนวคิดทฤษฎีของ ซัชกิน (Sashkin, 1982, pp. 110-113) มี 4 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย 2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และ 4) การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงกับการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดกิจกรรมระดับอุดมศึกษา ที่ทุกมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติ มีกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 2) ด้านกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ 3) ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวเดลิ้อม 4) ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และ 5) ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและผู้นำนักศึกษา ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.7.2 เป็นข้อมูลสารสนเทศ สำหรับผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สามารถนำข้อค้นพบไปพัฒนาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ให้เป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.1.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.1.2 ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.1.3 การบริหารเพื่อส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อกับการบริการงานแบบมีส่วนร่วม
 - 2.2.1 ความหมายของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม
 - 2.2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม
 - 2.2.4 ประโยชน์ของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

2.1.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การจัดหรือการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา โดยอาศัยกระบวนการทางการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายคำว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษา ไว้ต่างกันดังนี้

สำเนา ขจรศิลป์ (2539, น. 19) ให้ความหมายว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยซึ่งมีหน้าที่จัดบริการต่างๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ

คลอเธีย (Clothier, 1994, น. 10) ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ กิจกรรมหรืองานทั้งหมดที่จัดขึ้นเพื่อช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาได้เกิดการพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย จิตใจ และบุคลิกภาพ เพื่อให้สามารถทำงานได้เต็มศักยภาพ

ผดุง แก้วสกุลณี (2542, น. 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนากิจการนักศึกษา หมายถึง การจัดดำเนินกิจกรรมที่ให้บริการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ งานกิจการนักศึกษาช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ มีความประพฤติที่ดีงาม มีระเบียบวินัย มีความคิดไตร่ตรอง แสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีภาวะความเป็นผู้นำ หรือผู้ตามที่ดี และรู้จักหาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

จากการศึกษาความหมายทั้งของนักวิชาการในประเทศ และนักวิชาการต่างประเทศ สรุปได้ว่า การพัฒนากิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย และจิตใจ โดยความร่วมมือของบุคลากรในองค์กรหรือสถานศึกษา โดยอาศัยกระบวนการ นำเอาหลักการ เทคนิค รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ในการบริหารที่จะใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้งานกิจกรรมนักศึกษابرรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายที่ได้กำหนดไว้

2.1.2 ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงซึ่งมีเนื้อหาสาระ และมีความยุ่งยากซับซ้อนมาก นิสิตนักศึกษาจึงต้องทุ่มเททั้งสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ และสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างมาก นักศึกษาบางคนเมื่อเข้ามาศึกษาอาจมีปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อน หรือปรับตัวเข้ากับการเรียนการสอน นักศึกษาก็ย่อมขาดสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนทำให้ผลการเรียนออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจ สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดให้มีหน่วยงานหน่วยงานหนึ่ง คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งมีหน้าที่บริการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน นอกจากนี้ฝ่ายกิจการนักศึกษาจึงต้องช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ และจิตใจ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการอุดมศึกษา และสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธานของสถาบันอุดมศึกษา และได้มีนักวิชาการ นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

กรกช ศิริ (2536, น. 20) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมให้การสนับสนุนให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมนั้นขึ้น เพื่อฝึกและเสริมทักษะให้กับนักศึกษาในขณะที่กำลังใช้ชีวิตใน

รัฐสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม และเมื่อหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้วนั้น จึงจะเห็นผลประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา จากทัศนะของนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคน ตลอดจนผลของกิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมา ทำให้เห็นเด่นชัดว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา สังคม ร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดกิจกรรมนักศึกษา การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ และนักศึกษาในการทำกิจกรรม ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นด้านวิชาชีพหลายแห่งทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมน้อยมาก การจัดกิจกรรมของนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นการช่วยให้สถาบันอุดมศึกษา ได้ทำหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ มีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

ในต่างประเทศมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

สทูป (Stroup, 1964, อ้างถึงใน สำเนา ขจรศิลป์, 2538, น. 121) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาว่า งานกิจกรรมนักศึกษาได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้การสนับสนุนวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานในสถาบัน บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานของตนเองในฐานะผู้มีความรู้ ความชำนาญ ซึ่งบุคลากรฝ่ายอื่นๆ ของสถาบันไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานกิจการนักศึกษาจึงให้ความสำคัญกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนักศึกษาควข้องไปกับการเรียนการสอนที่มีอยู่ในหลักสูตร

เยเกอร์ (Yeager, 1959, อ้างถึงใน สำเนา ขจรศิลป์, 2538, น. 122) ได้ให้ความคิดเห็นและสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา และชุมชนนั้นเพื่อส่งเสริมความสนใจ และความต้องการของนักศึกษาแต่ละคน เพื่อให้มีการพัฒนาการและสัมฤทธิ์ผลสูงสุด นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างนักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่ดี และมีประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย

จากทัศนะดังกล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยเริ่มต้นตั้งแต่ยังเป็นนิสิตนักศึกษาในเวลาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย เพราะเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นคนดีของสังคม เป็นคนเสียสละเพื่อส่วนรวม และเป็นการปลูกฝังส่งเสริมในวัยที่เป็นนักศึกษาสามารถที่จะแทรกเข้าไปในกิจกรรมหรือสอนให้รู้จักคิด

รู้จักใครตรง จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันกิจกรรมนักศึกษา เข้ามามีบทบาทในเรื่องของส่วนรวมอีกมากมาย เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การส่งเสริมกีฬาในชุมชน การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต้น เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวในหลายมหาวิทยาลัย ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาหลายต่อหลายรุ่น

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษามีหลายประเภท ซึ่งอาจจะแบ่งได้ตามวัตถุประสงค์ ตามลักษณะหรือประเภทของกิจกรรม หรือตามรูปแบบองค์กร ทั้งนี้ได้มีผู้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2543, น. 90-92) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1) ด้านกีฬา เป็นกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ กฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬา เป็นการปลูกฝังให้มีความสนใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และกีฬาเพื่อสุขภาพที่ออกกำลังกายให้มีความสุขร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีวัตถุประสงค์ของกิจกรรมดังนี้

- (1.1) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา
- (1.2) เพื่อปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- (1.3) เพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- (1.4) เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะด้วยการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ
- (1.5) เพื่อช่วยผ่อนคลายความเครียด อารมณ์แจ่มใส จิตใจเบิกบาน
- (1.6) เพื่อช่วยพัฒนาอารมณ์ สังคม ร่างกายจิตใจ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ

สรุป กิจกรรมกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา เพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ออกกำลังกาย ซึ่งจะเป็นการช่วยเสริมสร้างบุคลิกลักษณะที่ดีให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา และทำให้มีความสุขจิตใจแจ่มใสเบิกบาน มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักเสียสละ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และผ่อนคลายความเครียดจากการเล่าเรียนด้วยการเล่นกีฬา

2) ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมอันดีงามของไทย โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมดังนี้

2.1 เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดี เป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

2.2 เพื่อปลูกฝังค่านิยม ความภาคภูมิใจ และความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย แก่นักศึกษา และประชาชนโดยทั่วไป

ลักษณะของกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมอันดีงามของไทย คือ การจัดแสดงนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และท้องถิ่น การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง วันสงกรานต์ และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย โดยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมไทย ประเพณีไทยที่นักศึกษาจะเกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ดังนี้ การแสดงดนตรีไทย การแสดงนาฏศิลป์ และการละเล่นแบบไทย การแสดงเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีภูมิภาคต่างๆ การจัดอบรมและทัศนศึกษาอนุรักษ์ศิลปะ โบราณคดีและวัฒนธรรมพื้นบ้าน การจัดกิจกรรมด้านวรรณกรรม วรรณศิลป์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า กิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการที่จะฟื้นฟู และดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรัก และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย และช่วยเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงไว้ช้านาน

การดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นเตรียมงาน มีการประชุมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผน โครงการ และแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเสนอโครงการ เพื่อขออนุมัติงบประมาณค่าใช้จ่าย ประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เข้าร่วมโครงการ และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดเตรียมงานทั้งในส่วน

ของบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เตรียมสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ

ขั้นดำเนินงาน เป็นการดำเนินกิจกรรมตามโครงการที่ได้วางแผนไว้ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

ขั้นสรุปและประเมินผล หลังจากการดำเนินงานจะมีการประชุมคณะกรรมการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการดำเนินโครงการ ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและนำไปแก้ไขและพัฒนาต่อไป

3) ด้านบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และชุมชน ปลุกจิตสำนึกให้มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

(3.1) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการบำเพ็ญประโยชน์อาสาพัฒนาชนบท อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ถิ่นทุรกันดาร

(3.2) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์โดยตรง อันก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในสภาพสังคมที่แท้จริง ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะชนบท เมื่อสำเร็จ การศึกษาแล้ว

(3.3) เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษา มีความรักความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละ เพื่อส่วนรวมระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและนอกสถาบัน

(3.4) เพื่อฝึกให้นักศึกษา เป็นผู้ที่มีความสามารถ และเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงาน ร่วมกันเป็นหมู่คณะ

ลักษณะของกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และชุมชน ปฏิบัติจิตสำนึกให้มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม มีลักษณะกิจกรรม เป็นโครงการด้านอาสาพัฒนาชนบท การบำเพ็ญประโยชน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การใช้ ทรัพยากรทางธรรมชาติที่ถูกต้องวิธี เป็นต้น โดยได้จัดทำเป็นโครงการต่างๆ อาทิเช่น ด้านการศึกษา การ สร้างโรงเรียน ซ่อมแซมอาคารเรียน และพัฒนาโรงเรียน ชุมชน ดังนี้

ด้านสาธารณูปการ การสร้างศาลาเอนกประสงค์ ขุดบ่อพักน้ำ การสร้างประปาหมู่บ้านน้ำ พัฒนาปรับปรุงหมู่บ้าน และสาธารณะสมบัติต่างๆ

ด้านคมนาคม การซ่อมสะพาน ซ่อมถนน งานวางท่อระบายน้ำ

ด้านการเกษตร การสร้างฝายกั้นน้ำ การจัดระบบวางท่อทางการเกษตร

ด้านสาธารณสุข การจัดชุดเคลื่อนที่ทันตแพทย์เคลื่อนที่ การให้คำแนะนำด้านอนามัยและ สาธารณสุขทั่วไป

ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยาน ให้บริการ ความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

สรุป กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และอาสาสมัคร เป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริม ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และยังเป็น การส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์โดยตรง อันก่อให้เกิดสภาพอันแท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกดีต่อสังคมและเสียสละเพื่อส่วนรวม

4) ด้านส่งเสริมทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา เป็นการส่งเสริมความรู้ เพิ่มทักษะ และความเป็นผู้นำนักศึกษาให้กับนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์และลักษณะการจัดกิจกรรม ดังนี้

(4.1) เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการ บุคลิกภาพความเป็นผู้นำนักศึกษา

(4.2) เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามในสังคมไทยให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา และสามารถปรับตัว ให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

(4.3) เพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำนักศึกษา ฝึกความรับผิดชอบของผู้นำนักศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

5) ด้านกิจกรรมวิชาการ ได้แก่ การจัดนิทรรศการทางวิชาการ และวิชาชีพฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ จัดทัศนศึกษาตามสถานที่ต่างๆ เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ การจัดอบรมและการบรรยายพิเศษ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ จัดโครงการจัดหางาน มีวัตถุประสงค์ และลักษณะการจัดกิจกรรม ดังนี้

(5.1) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์การจัดกิจกรรมนักศึกษา

(5.2) เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรมีเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาได้รับทราบนโยบายและขอบเขตของการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(5.3) เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรด้านกิจกรรมนักศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษา

(5.4) เพื่อร่วมกันพิจารณาการแก้ปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางการพัฒนา และวางแผนการปฏิบัติการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ลักษณะของกิจกรรมการจัดนิทรรศการทางวิชาการและวิชาชีพ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ จัดทัศนศึกษาตามสถานที่ต่างๆ เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ การจัดอบรมและการบรรยายพิเศษ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ จัดโครงการจัดหางาน มีลักษณะของการจัดกิจกรรม ดังนี้

จัดอบรม ประชุม สัมมนาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา หรืออาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งหัวข้อการอบรม ประชุม สัมมนา จะต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวิชาการด้านพัฒนานักศึกษา

กิจกรรมสัมมนา เป็นกิจกรรมวิชาการที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา ซึ่งมีการจัดสัมมนาเพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษา สัมมนาอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง และมีการจัดบรรยายเพื่อให้ความรู้ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

สรุปกิจกรรมวิชาการด้านสัมมนา เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ดำเนินไปได้ด้วยดี และมีประสิทธิภาพ ตามขอบเขตและแนวทางที่ถูกต้อง

2.1.3 การบริหารงานเพื่อส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

การบริหารจัดการในทุกองค์กร มีจุดมุ่งหมายของการบริหารจัดการให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแต่ละงานหรือแต่ละองค์กร ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง และผู้ที่มีหน้าที่ในความรับผิดชอบในทุกๆ ด้าน ในที่นี้จะกล่าวถึงความสำคัญของการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ดังคำกล่าวของ สำเนาวั ขจรศิลป์ (2538, น. 253) ว่างานกิจกรรมนักศึกษาก็เช่นเดียวกับงานด้านอื่นของฝ่ายกิจการนักศึกษา ที่ต้องการสนับสนุนอย่างแข็งขันและมั่นคงจากผู้บริหารกิจการนักศึกษาต้องการทรัพยากรในทางการบริหาร อันได้แก่ บุคลากร งบประมาณ และวิธีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนอาคารสถานที่ อุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ ปัจจัยดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจและขึ้นกับความสามารถของผู้บริหารกิจการนักศึกษา ที่จะดำเนินการให้งานกิจกรรมนักศึกษาได้รับปัจจัยดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม และช่วยให้งานกิจกรรมนักศึกษาดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่งมีการจัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้น เพื่อพัฒนา นักศึกษาทุกคนให้มีพัฒนาการในทุกๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจ จึงจะถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์แบบ ดังนั้นเพื่อให้การจัดกิจกรรมนักศึกษابรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงจำเป็นต้องมีผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบ ตลอดจนเกี่ยวข้องในหลายๆ ระดับ ดังนั้นการอุดมศึกษาและนักรการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาไว้อย่างน่าสนใจ

จิรวัดน์ วีรังกร (2557, น. 28) ว่าการบริหารกิจกรรมนักศึกษาควรให้ความสำคัญการพัฒนาบุคลากรกิจการนักศึกษา โดยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรทางด้านที่จะได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น เสริมทักษะการปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษา ที่เน้นการใช้แนวคิด “นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง” เสริมทักษะการปฏิบัติงานที่อยู่บนฐานหลักวิชา ฐานข้อมูล และสถิติ เสริมความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมประเทศเพื่อบ้าน ทักษะชีวิตจำเป็นสำหรับสังคมพหุวัฒนธรรม เสริมความรู้ ความเข้าใจ ลักษณะ Gen Z ตลอดจนการสร้างกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาในยุคปัจจุบันและอนาคต และพัฒนาสมรรถนะจำเป็นในการปฏิบัติงาน ด้านกิจการนักศึกษา ได้แก่ การสื่อสารภาษาอังกฤษการปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาต่างวัฒนธรรม

ประกอบ ประพันธ์วิทยา (2542, น. 52) กล่าวว่า การบริหารและการจัดระบบงานให้มีประสิทธิภาพนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ บุคลากรซึ่งมีอยู่หลายฝ่ายทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบัน ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าแผนกกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม นักศึกษา ผู้ปกครอง และผู้นำชุมชน การทำงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายถ้าจะบรรลุผลลงไปด้วยดี บุคลากรจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง พร้อมทั้งรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง

อย่างเคร่งครัด และต้องมีความร่วมมือกันอย่างดี จึงจะทำให้การดำเนินกิจกรรมประสบผลสำเร็จไปได้ ด้วยดี ผู้มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ผู้บริหารมีหน้าที่ และความสำคัญต่อความรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ นักศึกษาในสถานศึกษา คือ มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบข้อบังคับ ว่าด้วยกิจกรรมนักศึกษา และการกำหนดกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในสายงานบริหารของสถานศึกษา ต้องริเริ่มวางแผนและกำหนด วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ทำความเข้าใจว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการ เรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมให้แก่กรรมการดำเนิน กิจกรรมได้ จัดและแต่งตั้งบุคลากรให้เหมาะสมกับกิจกรรม เช่น อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และ โครงการ ดูแลควบคุมการดำเนินการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ ให้ความสำคัญและสนับสนุนการจัดดำเนินการกิจกรรมนักศึกษา อำนวยความสะดวกในด้านสถานที่ของการ จัดกิจกรรมที่เหมาะสมตามที่นักศึกษาร้องขอ จัดการประชุมชี้แจง แจกจ่ายผู้ปกครองให้เข้าใจนโยบาย การจัดกิจกรรมของนักศึกษา ตามนโยบายของสถานศึกษา รับผิดชอบและให้ความร่วมมือในด้าน ต่างๆ ของกิจกรรมนักศึกษา ติดตามผลการดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ในทำนอง เดียวกัน ประกอบ ประพันธ์วิทยา (2543, น. 50-51) ได้เสนอผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่แตกต่าง ออกไปอีกว่า ในการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้นผู้บริหารควรวางแผนนโยบายในเรื่องต่างๆ คือ ผู้บริหาร จะต้องทำตารางเกี่ยวกับการใช้สถานที่ โดยกำหนดให้แน่ชัดว่าจะใช้ห้องใด เวลาเท่าไร สำหรับ กิจกรรมใด หรือสำหรับชมรมใด เพื่อว่าเมื่อถึงเวลาจัดกิจกรรมแล้วจะได้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนกัน เครื่องใช้อุปกรณ์ต่างๆ ควรจะต้องจัดวางไว้เช่นกัน ว่ากลุ่มกิจกรรมไหนหรือชมรมใด ควรจะใช้ก่อน หรือใช้ทีหลัง จัดหาป้ายประกาศไว้ให้นักศึกษาสำหรับปิดประกาศและประชาสัมพันธ์ชมรมต่างๆ กำหนดขอบเขตเกี่ยวกับการจัดทำ และจำหน่ายเอกสารต่างๆ และชี้แจงให้นักศึกษาได้ทราบทั่วกัน ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาทุกประเภททั้งภายใน และ ภายนอกสถานศึกษา วางแผนเกี่ยวกับงบประมาณค่าใช้จ่าย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารกิจกรรมนักศึกษาคือคล้ายกับงานด้านอื่นๆ ของฝ่าย กิจกรรมนักศึกษาที่ต้องการสนับสนุนอย่างแข็งขันของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อ สามารถทำให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา อีกทั้งยังต้องพัฒนาทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ บุคลากร เช่น ผู้บริหาร หัวหน้าแผนกกิจกรรม นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา องค์กรกิจกรรมนักศึกษา ผู้นำนักศึกษา เป็นต้น รวมทั้งงานงบประมาณ วิธีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก ด้านต่างๆ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

2.2.1 ความหมายการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม (participation management) เป็นความพยายามที่ผู้บริหารจูงใจให้ผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์กร ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมมือกันพัฒนางานด้วยความเต็มใจ ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2544, น. 128) การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง รูปแบบการเกี่ยวข้องกับผูกพันร่วมกันของสมาชิกในองค์กร ในการร่วมประชุมปรึกษาหารือ เพื่อการตัดสินใจ และควบคุมกำกับดูแล การทำงานร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงาน การบริหารงานในระบบนี้เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับได้ใช้ความรู้ ความสามารถของตนเองให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน

เมตต์ เมตต์การ์ณจิต (2547, น. 16) การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการร่วมกันคิด ร่วมทำ ช่วยตัดสินใจ ช่วยติดตามผล การเข้ามามีส่วนร่วมจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี อีกทั้งจะกระตุ้นให้ทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบ

จันทราณี สงวนนาม (2551, น. 167-168) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมจะช่วยสร้างกำลังใจให้ร่วมกันปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพมากกว่าการยินยอมปฏิบัติตามคำสั่ง สังคมประชาธิปไตย จำเป็นต้องส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานเป็นหมู่คณะ ผู้บริหารองค์กรจะทำอะไรคนเดียวไม่ได้ต้องทำงานร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชา เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและปฏิบัติงาน จึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้ร่วมงานมีความผูกพันกับผู้บริหาร โดยให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการใช้ประชาธิปไตยในการบริหารงาน

การดี อนันต์นาวิ (2551, น. 30) การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง เป็นการจูงใจให้ผู้ร่วมปฏิบัติงานในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมมือในการพัฒนาองค์กรที่ปฏิบัติอยู่ด้วยความเต็มใจ การมีส่วนร่วมประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 2) การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดการยอมรับในเป้าหมาย มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันระหว่างกลุ่มสมาชิก ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ ยอมรับสนับสนุนการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ และ 3) การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดการสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นการช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความสำนึก และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน

สุเทพ เชาวลิต (2555, น. 148) การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการอย่างหนึ่ง ที่ผู้ปฏิบัติในองค์กรมีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมกับผู้บริหารเพื่อบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

พิชัย รัตนดิลก (2552, น. 266) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากร หมายถึง กระบวนการที่ใช้สมรรถภาพทั้งหมดของบุคลากร ซึ่งได้รับการออกแบบเพื่อกระตุ้นส่งเสริมเพิ่มความผูกพันต่อความสำเร็จขององค์กร ตรรกะที่อยู่เบื้องหลังคือ บุคลากรที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลต่อพวกเขา โดยการเพิ่มความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและลดการควบคุมการปฏิบัติงานของพวกเขา จะทำให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการทำงานและมีความผูกพันต่อองค์กรมากขึ้น และส่งผลให้บุคลากรมีผลผลิตสูงขึ้นและมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

แอนโทนี (Anthony, 1978, p. 3) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนในกระบวนการตัดสินใจ โดยเน้นให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ใช้ความเชี่ยวชาญ และความคิดสร้างสรรค์มาช่วยแก้ปัญหาทางการบริหาร โดยผู้บริหารยอมแบ่งอำนาจการตัดสินใจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ที่สำคัญคือ ต้องพยายามให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีส่วนร่วมตัดสินใจอย่างแท้จริงในเรื่องที่สำคัญขององค์กร ไม่ใช่เพียงการรับรู้ และสัมผัสปัญหาเพียงอย่างเดียว

ร็อบบิ้นส์ (Robbins, 1990, p. 5) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม หมายถึง เป็นวิธีการบริหารที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจกับผู้บริหาร

ลัสสิเออ (Lussier, 1996, p. 11) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ในการตั้งวัตถุประสงค์ และวางแผนจะทำงานให้สำเร็จ

ไวท์ (White, 1999, p. 5) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมประกอบด้วย 4 มิติ คือ มิติที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะไรควรทำและทำอย่างไร มิติที่ 2 มีส่วนร่วมเสียดสีในการพัฒนาลงมือปฏิบัติตามที่ตัดสินใจ มิติที่ 3 มีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน และมิติที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมิน

สรุปการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (participation management) คือ กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครูและบุคลากรหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อม ในการวางแผน การตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญ แสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหา รับผิดชอบร่วมกัน ยอมรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่ หรือการใช้ประชาธิปไตยในการบริหารงาน

2.2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะทำให้เกิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมขึ้นในองค์กรหรือไม่ คือ ผู้นำ มีนักทฤษฎีองค์กรได้สรุปแนวคิดไว้ ดังนี้

เฮาส์ (House, 1971, pp. 406-465) ที่กล่าวว่า ผู้นำที่สามารถทำให้เกิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้นำที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1) การแบ่งปันข่าวสารข้อมูล (sharing of information) หมายถึง ปริมาณข่าวสารที่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้รับ มีจำนวนมากน้อยเพียงใด และการใช้ข้อมูลในการบริหารมีมากน้อยเพียงใด และอย่างไร กับผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน กับคนที่มีบุคลิกครอบงำเพื่อไม่ให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เอาใจใส่กับความคิดเห็นต่างๆ รวมทั้งข้อเท็จจริง และความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่ไม่ค่อยแสดงออก ช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานในการสื่อสารกับคนอื่น

2) การแบ่งปันอำนาจ (sharing of power) หมายถึง ผู้นำมีการกระจายอำนาจไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชามากน้อยเพียงใด กระตุ้นให้มีการเสนอทางเลือกต่างๆ ชะลอการประเมินทางเลือกไว้ จนกว่าจะเสนอออกมาหมดแล้ว ชี้แนะกระบวนการกลั่นกรองทางเลือก แนวทางแก้ไข การตัดสินใจ ต้องไม่เป็นระบบประจำ ซ้ำซาก (routine) ข้อมูลในการตัดสินใจต้องไม่เป็นมาตรฐานเกินไป และไม่ เป็นระบบศูนย์กลาง

3) การแบ่งปันอิทธิพล (sharing of influence) คือ การยอมรับในอิทธิพลของผู้ใต้บังคับบัญชามีมากน้อยเพียงใด ในการตัดสินใจแต่ละครั้งต้องใช้เวลากับสมาชิกในการเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ส่วนผู้ใต้บังคับบัญชาจะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อเมื่อรู้ถึงความจำเป็นในเรื่องของเสรีภาพที่ได้รับ รู้สึกถึงความชอบธรรมของตนต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รู้สึกถึงความสามารถของตนในการเข้าร่วมตัดสินใจและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

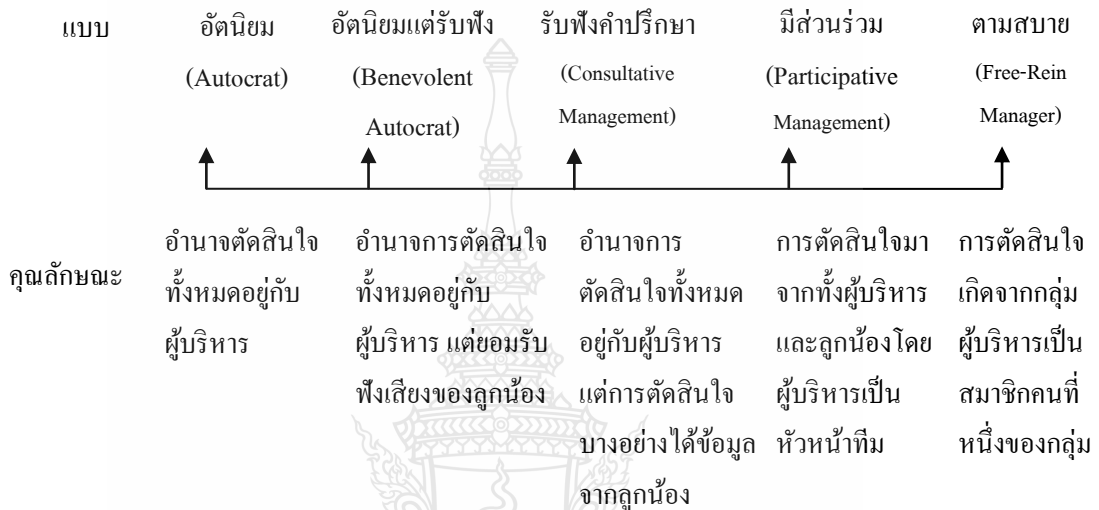
แอนโทนี (Anthony, 1978, pp. 3-5) ได้ระบุถึงลักษณะสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วมว่ามีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1) ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนในการตัดสินใจ (subordinant involvement) ซึ่งผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของตน และตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล และคำนึงถึงประโยชน์ขององค์กรเป็นหลัก

2) สิ่งที่ต้องตัดสินใจต้องเป็นเรื่องสำคัญ (involvement in important decisions or issues) การบริหารแบบมีส่วนร่วมจะต้องเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

3) มีการแบ่งอำนาจให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา (shared authority) ตามหลักการแล้วการแบ่งอำนาจการตัดสินใจของผู้บริหารให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา ไม่ได้ทำให้อำนาจของผู้บริหารลดลง แต่การแบ่งอำนาจการตัดสินใจจะให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนรับผิดชอบงานมากขึ้น

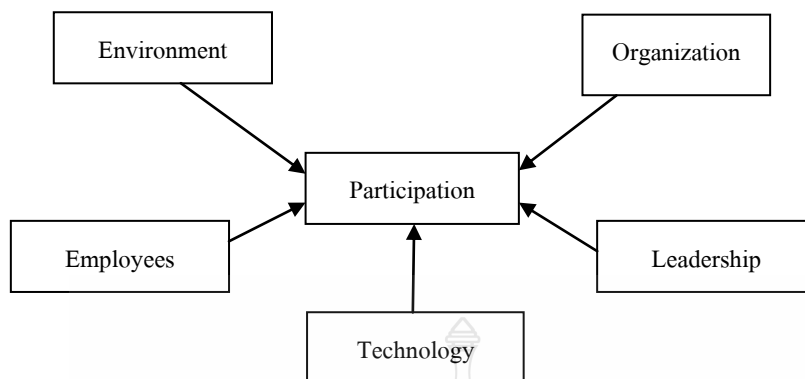
แอนโทนีได้เสนอภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วม ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แกนต่อเนื่องของรูปแบบในการบริหาร

ที่มา : William P. Anthony, Participative Management (Massachusetts: Addison-Wesley, 1978, 13)

เดวิส และนิวสตรอม (Davis & Newstrom, 1985, pp. 195-196) กล่าวว่า ผู้นำมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม (environment) องค์กร (organization) เป็นองค์การของการมีส่วนร่วม ภาวะผู้นำ (leadership) ที่เอื้อต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วม การใช้เทคโนโลยี (technology) ในการบริหาร การส่งเสริมสนับสนุนผู้ร่วมงาน (employees) ให้มีโอกาสในการมีส่วนร่วมในการบริหาร ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ที่มา : Davis Keith & W. John Newstrom, Human Behavior at Work : Organizationa (17th ed.) International Student Edition. New York: McGraw-hill, 1985, 195-196.

จากภาพที่ 2.2 ตามแนวคิดของ เดวิส และนิวสตรอม (Davis & Newstrom) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การจัดบรรยากาศของการมีส่วนร่วม (environmet)
- 2) องค์การ (organization)
- 3) มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนผู้ร่วมงาน (employee) ให้มีโอกาสในการมีส่วนร่วมในการบริหาร
- 4) ภาวะผู้นำ (leadership)
- 5) การใช้เทคโนโลยี (technology) ในการบริหารแบบมีส่วนร่วม

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2545, น. 10-11) ได้เสนอรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ 4 รูปแบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การปรึกษาหารือ (consultative management) เป็นการบริหารแบบปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้เกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในรูปแบบของคณะกรรมการ (committee) รูปแบบนี้เป็นการกระจายอำนาจการบริหารและการตัดสินใจให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงาน มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดำเนินการด้วยระบบการปรึกษาหารือ เหมาะสำหรับใช้กับผู้บริหารระดับต้นขึ้นไป

2) กลุ่มคุณภาพ (Q.C. circles) เป็นการบริหารแบบเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานในรูปแบบของกลุ่มบุคคล 3-10 คน ที่อยู่หน่วยเดียวกัน รูปแบบกลุ่มคุณภาพนี้เหมาะสำหรับใช้กับผู้ปฏิบัติงานระดับปฏิบัติ หรือระดับหัวหน้างาน เพราะเป็นการฝึกฝนและเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เพื่อค้นหาปัญหา วิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุของปัญหา ตลอดจนแนวทาง

แก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งมีกระบวนการในการบริหารกลุ่มสร้างคุณภาพ 4 ขั้นตอน P (plan) การวางแผน D (do) การปฏิบัติ C (check) การตรวจสอบ และ A (action) การปรับปรุงแก้ไข และพัฒนา หรือ PDCA นั้นเอง

3) ระบบข้อเสนอแนะ (suggestion system) เป็นรูปแบบหนึ่งของการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ได้ผลมากในทางปฏิบัติ โดยมีลักษณะแตกต่างจากข้อเสนอแนะที่มักพบเห็นทั่วไปที่มีลักษณะเป็นกล่องหรือตู้รับฟังความคิดเห็น รูปแบบนี้จะมีแบบฟอร์มข้อเสนอแนะให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้เกี่ยวข้องกรอกตามแบบที่กำหนด

4) ระบบส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ (employee ownership plan) รูปแบบนี้พบมากในการบริหารกิจการของบริษัท หน่วยงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ โดยการส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการด้วยการลงทุนซื้อหุ้นของบริษัท หรือบริษัทอาจจ่ายโบนัสส่วนหนึ่งเป็นทุนเรือนหุ้นในแต่ละปี จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการเอง และมีความรู้สึกผูกพันในการปฏิบัติงานเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1996, p. 290) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของคณาจารย์ จะช่วยให้เกิดการปรับปรุงผลผลิต และยังกล่าวอีกว่าข้อสรุปเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อไปนี้จะถูกนำมาอ้างในวรรณกรรมของการวิจัย คือ

1) การเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มีขวัญกำลังใจและความกระตือรือร้น

2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นความสัมพันธ์ทางบวก ที่จะทำให้แต่ละคนมีความพึงพอใจกับการทำงาน

3) ครูจะชื่นชมครูใหญ่ที่ให้ครูได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

4) ในการตัดสินใจที่ผิดพลาดเป็นเพราะว่าเป็นการตัดสินใจที่ด้อยคุณภาพหรือเป็นเพราะครูใหญ่ไม่ยอมรับฟังผู้ใต้บังคับบัญชา

5) ครูมิได้คาดหวังที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากนัก และในความเป็นจริงการเข้าไปเกี่ยวข้องมากนั้นก็ยังไม่บังเกิดผลดี

6) บทบาทหน้าที่ในการตัดสินใจทั้งของครูและผู้บริหารจะเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติของปัญหา

พุตติ (Putti, 1987, p. 186) ได้กล่าวถึงวิธีการบริหารแบบมีส่วนร่วม ว่ามี 8 รูปแบบ คือ

1) การวางแผนแบบสแกนลอน (the scanlon plan) เป็นแนวทางที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดแนวทางหนึ่ง เป็นการทำงานเป็นทีมระหว่างคนงานกับผู้บริหารเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิต ค่าจ้าง และผลกำไร

2) เจคกรุป (JK Group) เป็นการจัดตั้งกลุ่มอิสระเล็กๆ ที่มีอำนาจเด็ดขาด กลุ่มเหล่านี้จะพิจารณาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน แล้วพยายามที่จะหาข้อยุติอย่างสร้างสรรค์ ผู้นำบางกลุ่มอาจจะได้รับการเลือกตั้งหรือสับเปลี่ยนกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม กลุ่มจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3) การปรึกษาตามสายการบังคับบัญชา (consultative hierarchy) เป็นวิธีการที่ให้ลูกจ้างมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยผ่านเครือข่ายคณะกรรมการต่างๆ ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มต่างๆ ในบริษัท

4) ทีกรุป (T-group approach or sensitivity) วิธีการนี้เป็นการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและพัฒนามนุษยสัมพันธ์ของฝ่ายบริหาร เทคนิคชนิดนี้ใช้เพื่อทำความเข้าใจคนอื่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้ถึงค่านิยม แรงจูงใจ จุดอ่อน และจุดแข็งของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยที่แต่ละคนต้องเข้าใจตนเองก่อน

5) การบริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้บริหารระดับต่างๆ ในองค์กร (multiple management) เป็นการบริหารแบบมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ โดยมีความตั้งใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจเพียงคนเดียว จึงต้องการที่จะให้บุคคลระดับต่างๆ มีส่วนร่วมในการบริหารด้วย

6) คิวซีซี (quality control circle) ระบบคิวซีซี เป็นการทำงานของคนกลุ่มเล็กๆ ซึ่งมีบุคลากรตั้งแต่ 3-15 คน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหาหารือกัน โดยวิเคราะห์ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน จากนั้นจึงหาแนวทางแก้ไข

7) แนวทางการใช้คณะกรรมการในการบริหารแบบมีส่วนร่วม (committee approach for participation) คณะกรรมการเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมไปใช้ปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับสูงกว่าพนักงานปฏิบัติ คณะกรรมการจะเป็นกลุ่มที่จัดตั้งชั่วคราวเพื่อปรึกษาปัญหาเฉพาะหน้า

8) การมีส่วนร่วมและการสร้างทีม (participation and team building) กิจกรรมการมีส่วนร่วมและการสร้างทีมงานมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เมื่อการมีส่วนร่วมในการบริหารของ

บุคลากรในการบริหารของบุคลากรในองค์การมีความมั่นคง สมาชิกของกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความคิดริเริ่ม

สแวนส์เบอร์ก (Swanburg, 1996, pp. 391-394) ได้เสนอองค์ประกอบการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้คือ

1) การไว้วางใจกัน (trust) การไว้วางใจถือเป็นปรัชญาพื้นฐานของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์หากได้รับความไว้วางใจให้ดำเนินงาน ฝ่ายบริหารเพียงดูแลความก้าวหน้าเป็นระยะ และดูแลผลสุดท้ายของงานก็เพียงพอแล้ว ดังนั้นฝ่ายบริหารจึงควรมอบอำนาจการตัดสินใจเท่าที่จะสามารถทำได้แก่ ผู้ปฏิบัติงาน

2) ความผูกพัน (commitment) การที่ผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาได้มาปฏิบัติงานร่วมกัน มีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันก่อให้เกิดความผูกพันต่อกัน และการที่บุคคลในองค์การได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รู้เป้าหมายขององค์การจะก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การและพร้อมที่จะทำผลประโยชน์ให้กับองค์การ

3) การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (goals and objectives) การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันกับผู้บริหาร ร่วมกันปรับปรุงพัฒนาเป้าหมายขององค์การ มีการทำงานที่ทิศทางเดียวกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ผลผลิตหรือผลงานก็จะออกมามีประสิทธิภาพ

4) ความเป็นอิสระที่จะรับผิดชอบและสามารถดูแลตนเองได้ (autonomy) หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานมีความอิสระในการคิด การตัดสินใจ และการดำเนินงานที่ตนรับผิดชอบ

5) คุณลักษณะอื่นๆ (other characteristics) การบริหารแบบมีส่วนร่วม ควรเป็นเรื่องของการให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมไม่ใช่การกีดกันคนออกไปจากการมีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมนั้นต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจไม่ใช่การบังคับ

สร้อยตระกูล (ศิวานนท์) อรรถกถา (2542, น. 127) กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายด้วยตัวของเขาเอง ก็ถือได้ว่าเป็นการมีส่วนร่วมที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นการมีส่วนร่วมทางสมองหรือทางความคิด เมื่อบุคคลมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายหรือโครงการต่างๆ เขาก็จะเกิดความผูกมัดทางจิตวิทยา (psychological commitment) ที่จะทำให้เป้าหมายหรือโครงการนั้นบรรลุ นอกจากนั้นยังเกิดความรู้สึกของการเป็นเจ้าของในเป้าหมายหรือโครงการ ดังนั้นเมื่อถึงภาคปฏิบัติเขาก็จะมีแรงจูงใจ และกระตือรือร้นให้งานบรรลุผลตามที่เขาได้มีส่วนกำหนดขึ้นมานั้น การมีส่วนร่วมยังหมายถึง การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในภารกิจต่างๆ ขององค์การ ดังนั้นจึงเป็นการตอบสนองความต้องการของสังคม ความรักใคร่และความเป็นเจ้าของตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ด้วย

สมยศ นาวิการ (2545, น. 1) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการของการให้ผู้ที่บังคับบัญชามีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของบุคคล ใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญของพวกเขาในการแก้ปัญหาของการบริหารที่สำคัญ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่ที่ถือว่าผู้บริหารแบ่งอำนาจหน้าที่การบริหารให้เข้ากับผู้ที่บังคับบัญชา และต้องการให้ผู้ที่บังคับบัญชามีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงในกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญขององค์กร ไม่ใช่เพียงแค่สัมผัสปัญหาหรือแสดงความห่วงใย

สมเดช สีแสง (2547, น. 229) ได้สรุปความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม (participative management) เป็นการบริหารที่เปิดโอกาสให้พนักงานทุกระดับได้มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการภายในขอบเขตหน้าที่ของตน ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการบริหารแบบใหม่ที่เรียกว่า การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ (total quality control หรือ TQC)

วันชัย โกลละสุด (2549) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กรได้ร่วมกันเพื่อจัดการงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมนั้นๆ จะอยู่ในขั้นตอนใดๆ ก็ตาม โดยขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ข้อจำกัดขององค์กรในแต่ละกระบวนการของการดำเนินการบริหารเป็นเกณฑ์

ท่านอง ภูเกิดพิมพ์ (2551) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความคิด ความเชื่อ และความยึดมั่นของแต่ละบุคคล แต่ละหน่วยงาน แต่ละองค์กร อีกทั้งยังขึ้นอยู่กับกาลเวลาแต่ละยุคแต่ละสมัยอีกด้วย โดยการมีส่วนร่วมเป็นหัวใจสำคัญในการเสริมสร้างพลังการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (teamwork) ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนา เพราะทำให้ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนร่วมเข้าใจสถานการณ์และอุทิศตนมากยิ่งขึ้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา

โคเฮน และอัพฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1980, pp. 213-218) กล่าวว่าไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นมีการพิจารณาของการมีส่วนร่วม โดยมีโครงสร้างพื้นฐานแบ่งออกเป็น 3 มิติ ได้แก่

มิติที่ 1 มีส่วนร่วมในเรื่องอะไรเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ประเภทหรือลักษณะของการมีส่วนร่วม มี 4 ประเภท ได้แก่

1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (decision Making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ เริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ

2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุน ทรัพยากร การบริหาร และการประสานขอความช่วยเหลือ

3) การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ (benefits) ประกอบด้วย ผลประโยชน์ ด้านวัสดุ ด้านสังคม และส่วนบุคคล

4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (evaluation)

มิติที่ 2 ใครเข้ามามีส่วนร่วมในส่วนนี้ มีคำที่ให้ความหมายกว้างๆ คำหนึ่ง คือ “การมีส่วนร่วมของประชาชน” โดยจำแนกออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

- 1) ผู้ที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น
- 2) ผู้นำท้องถิ่น
- 3) เจ้าหน้าที่ของรัฐ
- 4) คนต่างชาติ

กลุ่มคนทั้ง 4 กลุ่ม ที่เกี่ยวข้องกับมีส่วนร่วมนี้ย่อมมีลักษณะต่างๆ กันซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทั้งสิ้น คุณลักษณะของบุคคลที่ควรพิจารณา คือ อายุ เพศ สถานภาพของครอบครัว การศึกษา การแบ่งกลุ่มกันในสังคม ได้แก่ กลุ่มชาติ เผ่า เชื้อชาติ ศาสนาที่นับถือ ชั้นวรรณะ ภาษาที่ใช้ แหล่งกำเนิด และอื่นๆ อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ระยะทางของที่พักที่ที่ตั้งของโครงการความร่วมมือ สถานภาพการถือครองที่ดิน สถานภาพของการได้รับการจ้างงาน

มิติที่ 3 การมีส่วนร่วมนั้นเกิดขึ้นได้ โดยมีประเด็นที่ควรพิจารณาอยู่ 4 ประเด็น คือ

1) พื้นฐานของการมีส่วนร่วม พิจารณาเกี่ยวกับแรงที่กระทำให้เกิดการมีส่วนร่วมมาจากเบื้องบนหรือเบื้องล่าง แรงที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมมาจากที่ใด

2) รูปแบบของการมีส่วนร่วม พิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบขององค์การ การมีส่วนร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อม

3) ขอบเขตของการมีส่วนร่วม พิจารณาเกี่ยวกับเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วม ช่วงของกิจกรรม

4) ประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วม พิจารณาเกี่ยวกับการให้อำนาจแก่ผู้เข้ามามีส่วนร่วมปฏิสัมพันธ์ของคุณลักษณะต่างๆ ของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม และ โภชนา และอพซอर्फ ได้อธิบายประเภทของการมีส่วนร่วมสามารถจำแนกออกเป็นเรื่องๆ มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกที่สุดที่จะต้องกระทำคือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญต่อจากนั้น

ก็เลือกนโยบายและประชากรที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

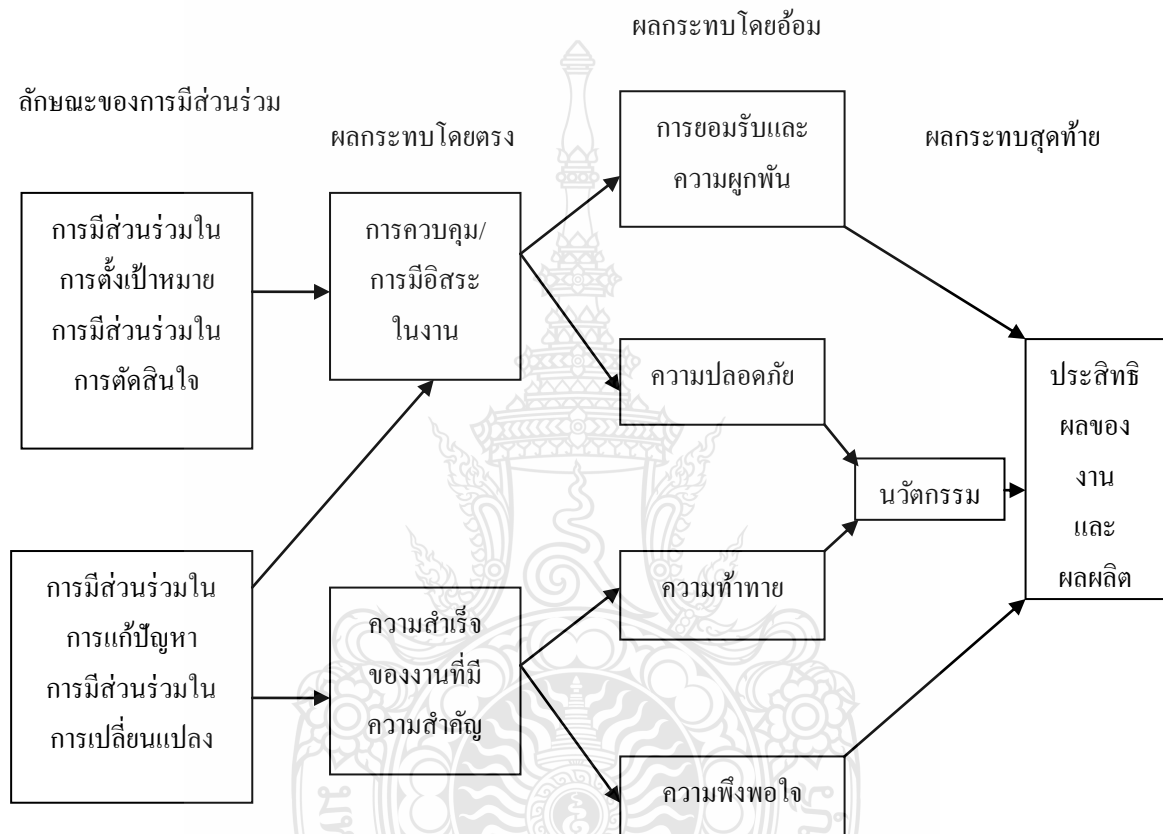
ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานโครงการนั้น จะได้มาจากคำถามที่ว่า ใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้าง และจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีการใด เช่น การช่วยเหลือทางด้านทรัพยากร การบริหารงาน และประสานงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นั้น นอกจากความสำเร็จของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้รวมทั้งผลที่เป็นประโยชน์ในทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลและสังคมด้วย

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องสังเกตก็คือความเห็น ความชอบ และความคาดหวังซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่างๆได้

ซัชกิน (Sashkin, 1982, pp. 110-113) ยังได้เสนอรูปแบบของผลกระทบจากการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (The effects of participation : A Model) ซึ่งแสดงไว้ดังภาพที่ 2.3 โดยรูปแบบนี้จะสรุปให้เห็นถึงการทำงานของการทำงานมีส่วนร่วม โดยการทำงานแบบง่ายก็คือ การตั้งเป้าหมายและการตัดสินใจซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกัน คือ จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีการควบคุมตนเองหรือมีความเป็นอิสระในการทำงานมากขึ้น และในทางอ้อมจะทำให้เกิดการยอมรับ และความผูกพัน ซึ่งการยอมรับและความผูกพันที่เกิดขึ้นนี้ เป็นหนึ่งในผลลัพธ์ที่ทำให้เกิดประสิทธิผลของงานและผลผลิตมากขึ้น การมีอิสระในการทำงานในระดับสูงนั้นเป็นหนึ่งในสองเงื่อนไขของความต้องการที่มีต่อประสิทธิผลของงานตามหลักวิทยาศาสตร์ ซึ่งการเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยให้กับพนักงานส่วนอีกสองแบบนี้มีความซับซ้อนมากกว่า คือ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและในการวางแผน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลเป็นอันดับแรกในการทำให้รู้สึกว่าการงานนั้นมีความหมาย มีคุณค่า จะเป็นการเพิ่มความรู้สึกของการประสบความสำเร็จ และการทำงานได้คล่องตัวสมบูรณ์ ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจ และมีผลต่อประสิทธิผลของงาน และผลผลิตขององค์กรได้ การมีคุณค่า มีความหมายของงานนั้นจะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึก ทำทนาย ให้กับพนักงาน ซึ่งเป็นเงื่อนไขอีกอย่างหนึ่งที่จำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิผลของงาน ตามหลักวิทยาศาสตร์ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสแวนส์เบิร์ก (Swanburg, 1996, pp. 391-394) สรุปได้สองประเด็น คือ ประเด็นแรก กล่าวถึงการมี

ส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จะมีผลกระทบโดยตรงต่อการควบคุม การมีอิสระในงาน และมีผลกระทบทางอ้อมในการยอมรับและผูกพัน ส่วนประเด็นที่สอง กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบ โดยตรงต่อความสำเร็จของงานที่มีความสำคัญ และมีผลกระทบทางอ้อมต่อความรู้สึก ทำท่ายและความพึงพอใจ ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ผลจากการใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ที่มา : M. Sashkin , A manager's guide to participative management (New York : AMA. Membership Publications Division, 1982, pp.110-113.

สรุปได้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้านได้ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย (participation in goal setting) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนในในด้านกำหนดนโยบาย และเป้าหมาย ในการวางแผนการปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา ในการปฏิบัติงาน และผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติงานร่วมกัน

2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (participation in decision making) ผู้บริหารให้โอกาสบุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แสวงหาทางเลือก ประเมินทางเลือกเพื่อการตัดสินใจ และตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน

3) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (participation in problem solving) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา ค้นหาทางเลือก และเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา หรือปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดการพัฒนางานที่ดีขึ้น โดยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามความเหมาะสม

4) การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (participation in change) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำเสนอแนวคิด วิธีการที่แปลกใหม่เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการ

2.2.3 ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

มีนักวิชาการที่กล่าวถึง ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้หลายท่านดังนี้

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2545, น. 9-10) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการทำงาน จะทำให้เกิดความรู้สึกเกี่ยวข้องกับงาน หรือองค์การ ความรู้สึกผูกพันเกี่ยวข้องที่ว่านี้ หากมีการตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันแล้ว จะเป็นผลให้เกิดข้อผูกพัน หรือข้อผูกมัดหรือตกลงใจร่วมกันจะทำให้เกิดประโยชน์การบริหารแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการระดมความคิด และอภิปรายกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลาย ทำให้การปฏิบัติมีความเป็นไปได้มากกว่าการคิดเพียงคนเดียว

2) การมีส่วนร่วมในการบริหารมีผลในทางจิตวิทยา คือ ทำให้เกิดการต่อต้านน้อยลง ในขณะที่เดียวกันจะเกิดการยอมรับมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นวิธีการที่ผู้บริหารสามารถใช้ทดสอบว่าสิ่งที่ตนเองรู้ตรงกับสิ่งที่ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาหรือไม

3) เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดีกว่า สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล และประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4) เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานหรือผู้เกี่ยวข้อง มีโอกาสได้ใช้ความสามารถ และทักษะในการทำงานร่วมกัน เกิดความมีน้ำใจ (team spirit) และความจงรักภักดีต่อหน่วยงานมากขึ้น

5) การมีส่วนร่วมจะทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น การตัดสินใจมีคุณภาพมากขึ้นและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงงานมีความเป็นไปได้สูง ตลอดจนผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

แอนโทนี (Anthony, 1978, pp. 27-29) สรุปประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ 8 ประการ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- 1) ก่อให้เกิดความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
- 2) ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับพนักงานราบรื่น
- 3) ทำให้พนักงานมีความผูกพันต่อหน่วยงานมากขึ้น
- 4) ทำให้มีความไว้วางใจต่อฝ่ายบริหารมากขึ้น
- 5) ทำให้การบริหารพนักงานง่ายขึ้น เนื่องจากการบริหารแบบมีส่วนร่วมทำให้พนักงานยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น มีความผูกพันต่อหน่วยงาน และมีความไว้วางใจต่อฝ่ายบริหารมากขึ้น

6) ทำให้การตัดสินใจทางการบริหารมีคุณภาพดีขึ้น การที่มีฝ่ายพนักงานมาช่วยตัดสินใจทำให้ฝ่ายบริหารได้ข้อมูลในการตัดสินใจมากขึ้น

7) ทำให้การติดต่อสื่อสารจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนดีขึ้น

8) ทำให้ทีมงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น การบริหารแบบมีส่วนร่วมทำให้พนักงานเข้าใจเป้าหมายได้ตรงกัน และมีทิศทางการดำเนินงานไปทางเดียวกัน ทำให้ลดความขัดแย้งในการปฏิบัติงานส่งผลให้ทีมงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น

เดวิส (Davis, 1981, p. 160) สรุปประโยชน์ของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้ คือ การมีส่วนร่วมช่วยในการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น คุณภาพของงานดีขึ้น ได้รับความคิดเห็นมากขึ้น มีแรงจูงใจมากขึ้น มีความรู้สึกยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้นับถือตนเองมากขึ้น มีความพึงพอใจต่องานสูงขึ้น มีความร่วมมือกันมากขึ้น ลดความเครียดลงได้ มีความผูกพันต่อเป้าหมายของงานสูงขึ้น ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงได้ดีขึ้น ลดอัตราการเปลี่ยนงาน ลดการขาดงานและมีการสื่อสารกันดีขึ้น

กอร์ดอน (Gordon Judith R, 1987, p. 627) กล่าวถึงคุณค่าของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้ การมีส่วนร่วมทำให้เกิดการยอมรับต่อความคิดเห็นของฝ่ายบริหารได้มากขึ้น เกิดความร่วมมือระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการสูงขึ้น ลดอัตราการเปลี่ยนงาน ลดอัตราการขาดงาน ลดการร้องเรียนและข้อข้องใจต่างๆ ลง ทำให้ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงได้มากขึ้น และมีเจตคติต่องานและหน่วยงานดีขึ้น

สแวนส์เบอร์ก (Swansbure, 1995, p. 286) ได้สรุปประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

- 1) ทำให้เกิดความไว้วางใจในกันและกันสูง และเกิดการสนับสนุนกัน

- 2) ช่วยลดตำแหน่งของพนักงาน และลดระดับการบริหารงาน ทำให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติมีความรับผิดชอบมากขึ้น
- 3) ลดความสับสนในการปฏิบัติงานของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ โดยการปรับปรุงการสื่อสารให้ดีและทั่วถึง
- 4) การยกระดับบทบาท นิเทศงานด้วยตนเอง การกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติแก้ปัญหา สนับสนุนให้กำลังใจในการพัฒนาอาชีพ
- 5) เพิ่มอิสระในการทำงาน
- 6) มีกฎระเบียบที่มีความชัดเจน
- 7) เพิ่มประสิทธิภาพการดูแลผู้ป่วยต่อสัดส่วนผู้ป่วย
- 8) การทำงานเป็นทีมมีประสิทธิภาพ เพิ่มแรงจูงใจและความคิดสร้างสรรค์
- 9) การพัฒนาการสื่อสารในองค์กร ทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งแวดล้อมในองค์กร ต้นทุน การกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร
- 10) ลดการขาดงาน
- 11) เพิ่มประสิทธิผลและผลผลิต การปรับปรุงคุณภาพของงาน รวมถึงการเข้าใจในงาน
- 12) เพิ่มขวัญและแรงจูงใจในการทำงาน เพิ่มความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน
- 13) เกิดความคิดริเริ่มใหม่ๆ ในการตัดสินใจและแก้ปัญหา
- 14) เพิ่มศักยภาพด้านผู้นำ
- 15) เพิ่มความยึดมั่นผูกพันและทัศนคติที่ดีต่อองค์กร
- 16) ลดการหมุนเวียนเปลี่ยนงาน และเพิ่มความมั่นคงในงาน
- 17) เพิ่มความผูกพันและทัศนคติทางบวก
- 18) ลดการปฏิบัติงานนอกเวลา
- 19) ลดต้นทุน
- 20) เพิ่มการใช้ทักษะวิชาชีพ
- 21) เพิ่มความพึงพอใจในงาน
- 22) เกิดการช่วยเหลือกัน จากการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ช่วยเพิ่มความสามารถส่วนบุคคลและองค์กรด้านการปรับตัว และการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีผลโดยตรงต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและลดปัญหาต่างๆ เพิ่มกำลังใจของพนักงานหรือสมาชิก อันจะเป็นผลให้เกิดการยอมรับการเปลี่ยนแปลงและมีความผูกพันระหว่างบุคลากรและนักศึกษา

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษานักวิจัย และบุคคลต่างๆ แล้ว มีข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยที่สำคัญ ดังนี้

กรกช อัครวิริยะนุภาพ (2540, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิตินักศึกษากับการพัฒนาตนเอง ของนิตินักศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิตินักศึกษาใช้เวลาในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉลี่ย 13.09 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิตินักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง นิตินักศึกษามีคะแนนการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมีการพัฒนามากใน 5 ด้าน คือ การจัดการกับอารมณ์ การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตนเอง การพัฒนาเป้าหมาย และการพัฒนาความมีคุณธรรม และมีคะแนนการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับปานกลางใน 2 ด้าน คือ การพัฒนาความสามารถ และการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน

ดารัตน์ สิทธิการ (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ และภาคเอกชน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในด้านนโยบายและเป้าหมาย มีลักษณะเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ มีคุณธรรม โดยมีแหล่งที่มาของงบประมาณในการบริหารจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย และรายได้จากงบประมาณแผ่นดินเป็นหลัก ส่วนมหาวิทยาลัยพายัพมีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม และเสริมสร้างนักศึกษาโดยเน้นให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามแนวปณิธานของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับงบประมาณจากการจัดสรรจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยทั้งสองมหาวิทยาลัยมีโครงสร้างการบริหารงานที่สอดคล้องกับแนวนโยบายและเป้าหมายโดยให้นักศึกษามีส่วนในการบริหารจัดการ 2) การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยมีสาเหตุมาจากการชักชวนของเพื่อนเป็นหลัก และใช้เวลาระหว่างเรียน และวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ส่วนประเภทของกิจกรรม ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ความน่าสนใจและสภาพแวดล้อม ตลอดจนจำนวนผู้เข้าร่วม

กิจกรรมพบว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีมากกว่า เนื่องจากมีความหลากหลายในประเภทกิจกรรม 3) นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เห็นด้วยกับการจัดกิจกรรม และให้ความสนใจมากกว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เนื่องจากความหลากหลายของกิจกรรม และมองเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม และ 4) การจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในภาคเอกชน ควรมีการปรับปรุง แต่อาจมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงประโยชน์ต่อนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ควรให้ความสำคัญ

สัมฤทธิ์ ใจดี (2544, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวม แต่ละด้านอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีเจตคติในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรม ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรม ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายในการมาเรียนต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรม ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฤทธิฤกษ์ ราชภักดี (2546, น. 91) ได้ศึกษาเรื่องนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับมาก และความต้องการนี้มีความแตกต่างกันในส่วนของสถานภาพ ได้แก่ ชั้นปีที่ คณะ รายได้ของผู้ปกครอง เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

วรณัฐ ถ้ำทองถวิล และคณะ (2552) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยราชพฤกษ์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาในวิทยาลัยราชพฤกษ์ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 จำนวน 300 คน พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีหลายลักษณะ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม ร่วมบริจาคเงิน ร่วมเตรียมงาน และวางแผนกิจกรรม นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัย เพราะเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ได้เรียนรู้ร่วมกัน และได้

ทำงานเป็นทีมมากที่สุด รองลงมาคือ ได้สร้างความสามัคคีภายในหมู่คณะและระหว่างเพื่อน และร่วมเสริมสร้างความรับผิดชอบ ได้ความสนุกสนานเพลิดเพลินผ่อนคลายกับกิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ได้เรียนรู้การมีจิตอาสา และการเสียสละ ตามลำดับ

รำไพ เมฆาวิบูลย์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยภาครัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรคือ ผู้บริหาร และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 215 คน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย มีการวางแผนการดำเนินงานและการประเมินผลดังนี้ 1) งานบริการและแนะแนว มีการวางแผนการบริการให้คำปรึกษาด้านการเรียน อาชีพ ด้านส่วนตัว และสังคม และมีการประเมินผล 2) งานบริการจัดหางาน มีการวางแผน มีการจัดบริการงานพิเศษนอกเวลาเรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยและมีการประเมินผล 3) งานบริการทุนการศึกษา มีการวางแผน โดยมีคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาและมีการประเมินผล 4) งานกิจกรรมนักศึกษา มีการวางแผน กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ คือ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม และกีฬา มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ และ 5) งานวินัยนิสิตนักศึกษา มีการวางแผน มีการดำเนินงานด้านวินัยและพัฒนานิสิตนักศึกษา และมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ ปัญหาส่วนใหญ่ในการบริหารงานกิจการนิสิตศึกษามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านขาดข้อมูลในการวางแผน ทุนที่ได้รับไม่เพียงพอต่อนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน ขาดความร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผลการประกอบอาชีพ และขาดการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

นงนุช เตือชมพู่ (2555) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จักรีรัช โดยรวมและในแต่ละด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จักรีรัช เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัย มีนโยบายในการดำเนินการตามกรอบวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน คือ กิจกรรมวิชาการที่สูงเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โดยจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ การเสียสละเพื่อส่วนรวม และความพร้อมในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

ของมหาวิทยาลัย ยังมีกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้วมหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมในทุกวันนี้ไม่ต้องการเพียงแต่คนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพ จึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์

2.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ดีเมนต์ (Dement, 1962, pp. 484-490) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหญิง วิชาเอกวิทยาศาสตร์ พบว่า ร้อยละ 35 ของนิสิตที่เรียนไม่สำเร็จไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัย และยังเห็นว่านิสิตที่เรียนสำเร็จเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ

พอล (Pavl E., 1980) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีส่วนสนับสนุนการเข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาสาขาอาชีพในวิทยาลัยชุมชนรัฐอิลลินอยส์ โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 214 ชุดไปยังวิทยาลัยทั้ง 9 แห่ง ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างและได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ 95 ผลการศึกษาพบว่า การที่นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะกิจกรรมบางอย่างไม่น่าสนใจ ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพราะมีความเชื่อว่านายจ้างยอมให้ค่าสำคัญต่อกิจกรรมเช่นนั้นน้อยกว่าการจ้าง และความคิดเห็นของนักศึกษาทั่วไปต่อกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยดังกล่าวแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะไว้บางประการ เช่น การจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรกำหนดปฏิทินการจัดไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมและการทำงานของนักศึกษา ควรได้รับการศึกษาและเตรียมการไว้ให้พร้อม

อีเลอร์ (Euler, 1982, pp. 43-62) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถาบันของนักเรียนนักศึกษา ว่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองหรือไม่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 3,087 คน ผลการทดลองสามารถทำนายได้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถาบันของนักเรียนและนักศึกษานั้น มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติทางการเมืองจริง นักเรียนนักศึกษาที่มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น ต้องการเข้าไปมีบทบาททางการเมืองหรือเป็นผู้นำและผู้วางนโยบายต่างๆ ในอนาคต

เมจิด (Majid, 1983, p. 2565 - A) ได้ศึกษาวิเคราะห์ลำดับความต้องการบริหารนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า การให้บริการทางด้านการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การปกครองและการจัดกิจกรรมนั้น ทนทานการมีความจำเป็นต่อนักศึกษาค่อนข้างน้อย

โดแนลด์ (Donald, 1984, p. 1882-A) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกของสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย โดยเปรียบเทียบกิจกรรมทั้ง 5 ประการ คือ การปกครองนักศึกษา กิจกรรมสภานักศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบริหารสังคมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างมาจากวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาควรมาจากการเลือกตั้งสภานักศึกษา ทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมด้านการพิมพ์ที่จัดคือ การออกหนังสือพิมพ์หรือวารสาร กิจกรรมการสนใจพิเศษกันอย่างกว้างขวาง และแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละวิทยาลัย กิจกรรมสังคมคาดหวังไว้สูงมาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงมักทำไม่ได้ตามแผนงาน ผู้วิจัยเสนอแนะว่า คณะกรรมการปกครองนักศึกษาควรรู้และเข้าใจบทบาทของตัวเองมากกว่าที่เป็นอยู่ วิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้เพราะเท่าที่เป็นอยู่มีปัญหาเรื่องนี้มาก โครงการของสภานักศึกษาควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การกิจกรรมทุกประเภท ควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ กิจกรรมบริการสังคมควรมีการอบรมและให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องนี้โดยเฉพาะ

ฮาโรลด์ (Harrold, 1987, p. 2782-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์จะใช้ควบคุมกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ การปลูกฝัง เสริมสร้าง พัฒนาการและส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา นโยบายการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยควรขึ้นอยู่กับเหตุผล และยืดหยุ่นพอสมควร การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นบทบาทที่ทางวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุน มหาวิทยาลัยยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมของนักศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ การบริหารแบบมีส่วนร่วมและการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของนักการศึกษาแล้วช่วยให้ผู้วิจัยได้ทราบว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษาในรายด้าน ด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ล้วนแล้วแต่มีประโยชน์ต่อนักศึกษา เป็นการช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจ การเข้าร่วมกิจกรรมนั้นทำให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้เรียนรู้เทคนิควิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ให้กับตนเอง แต่จากการสำรวจการจัดกิจกรรมนักศึกษา และความต้องการต่อการจัดบริการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เมื่อปี พ.ศ.2557 นั้น ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ยังประสบปัญหาหลายสาเหตุอยู่หลายด้านด้วยกัน ทั้งปัญหาด้าน

นักศึกษา ด้านอาจารย์ หรือด้านองค์การนักศึกษา ด้านสถานที่ก็ตาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษา เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ศึกษานามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนา และปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ทัศนศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ รองอธิการบดีด้านพัฒนานักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาทุกคณะ และรองผู้อำนวยการและกิจการพิเศษวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย และผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 145 คน รายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ที่	สถานภาพ	จำนวน
1	รองอธิการบดีด้านพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	1
2	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	1
3	รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาทุกคณะ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	10
4	รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนานักศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	1
5	คณะกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	31

ตารางที่ 3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ที่	สถานภาพ	จำนวน
6	คณะกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี	12
7	คณะกรรมการบริหารสถานศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	33
8	คณะกรรมการบริหารสถานศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	14
9	นายกสโมสรนักศึกษาคณะ/วิทยาลัย ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	11
10	ประธานชมรมในสังกัดองค์การนักศึกษา	31
รวม		145

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้วิจัยปรับปรุงขึ้น โดยพิจารณาภายใต้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้สอดคล้องกับคำจำกัดความในการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย สถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในสถานศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยกำหนดค่าน้ำหนักการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยกำหนดค่าน้ำหนักการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา

3.2.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบตรวจสอบรายการ

3.2.1.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลกำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อดำเนินการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหา และครอบคลุมความคิดของการวิจัย

3.2.1.4 นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุงเนื้อหา การใช้ภาษาให้ถูกต้องสมบูรณ์

3.2.1.5 นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและด้านวัดประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเครื่องมือ แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
- $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
- N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่มีความตรงตามเนื้อหา

เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถามพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ไม่ต่ำกว่า 0.50 ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (try out) หากผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่า คำถามข้อใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิง เนื้อหาแล้วนำมาหาค่าความสอดคล้อง (index of Item objective congruence: IOC) ผลการตรวจสอบ หาค่า IOC พบว่า ทุกข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป

3.2.1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try Out) ผู้บริหาร บุคลากร นักศึกษา จำนวน 30 คน ในสถานศึกษาซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แอลฟา (α -coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แอลฟา ของตอนที่ 2 เกี่ยวกับการ บริหารงานแบบมีส่วนร่วมเท่ากับ 0.935 ตอนที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา มีค่า สัมประสิทธิ์สัมพันธ์แอลฟา เท่ากับ 0.964 และมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แอลฟาเท่ากับ 0.7 ขึ้นไป

3.2.1.7 ดำเนินการปรับปรุง และตรวจสอบความถูกต้องให้เรียบร้อยอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

3.3.1 ประสานงานกับงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย ถึงอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวม ข้อมูลจากกองพัฒนานักศึกษา และคณะ/วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย

3.3.2 จัดส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ ไปยังหน่วยงานที่เป็น ประชากร เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกองพัฒนานักศึกษา และคณะ/วิทยาลัย

การแพทย์แผนไทย ที่เป็นกลุ่มประชากรตอบแบบสอบถาม และกำหนดวัน เวลา ขอรับแบบสอบถาม คืนภายใน 15 วัน

3.3.3 เก็บรวบรวม และติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืน และแจกแบบสอบถามอีกครั้ง ในรายที่แบบสอบถามสูญหายหรือไม่สมบูรณ์ โดยขยายเวลาอีก 5 วัน

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

3.4.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (check list) นำมาแจกแจงความถี่ (frequency) เป็นรายชื่อใช้วิเคราะห์คำนวณหาค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์น้ำหนัก 5 ระดับ จากนั้นนำไปบันทึกและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เพื่อทราบว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับใด แล้วนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาแปลความหมายรายชื่อ รายด้าน และความหมายในภาพรวม การแปลผลค่าเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ ของช่วงระดับคะแนน (class interval) (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2549, น. 196-227) 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

3.4.3 นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์น้ำหนัก 5 ระดับ จากนั้นนำไปบันทึก และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เพื่อทราบว่า การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับใด แล้วนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาแปล

ความหมายรายข้อ รายด้าน และความหมายในภาพรวม การแปลผลค่าเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ ของช่วง ระดับคะแนน (class interval) (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2549, น. 196-227) 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

3.4.4 วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 316) แปลความหมาย ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.71 – 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.31 – 0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.01 – 0.30 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อศึกษาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรม นักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่ส่งถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวมทั้งสิ้น 145 คน คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์สถานภาพประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 การวิเคราะห์การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 4.3 การวิเคราะห์การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 4.4 การวิเคราะห์การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรม นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง	จำนวนประชากร
μ	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
σ	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_1	หมายถึง	การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย
X_2	หมายถึง	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
X_3	หมายถึง	การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา
X_4	หมายถึง	การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง
X_{tot}	หมายถึง	การบริหารแบบมีส่วนร่วม
Y_1	หมายถึง	กิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
Y_2	หมายถึง	กิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ
Y_3	หมายถึง	กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม

Y_4	หมายถึง	กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย
Y_3	หมายถึง	กิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา
Y_{tot}	หมายถึง	การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา
**Sig	หมายถึง	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.1 การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็น รองอธิการบดีด้านพัฒนานักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาทุกคณะ รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนานักศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย และผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยนำเสนอในรูปแบบของตาราง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มประชากรผู้บริหาร

		(N = 13)	
ประชากรผู้บริหาร		จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	11	84.6
	หญิง	2	15.4
2. อายุ			
	36 – 40 ปี	4	30.8
	41 – 45 ปี	2	15.4
	51ปีขึ้นไป	7	53.8
3. ระดับการศึกษา			
	ปริญญาโท	9	69.2
	ปริญญาเอก	4	30.8

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มประชากรผู้บริหาร (ต่อ)

(N = 13)

ประชากรผู้บริหาร	จำนวน	ร้อยละ
4. ประสบการณ์การบริหาร		
1- 5 ปี	4	30.8
6- 10 ปี	2	15.3
11-15 ปี	4	30.8
16 ปีขึ้นไป	3	23.1
รวม	13	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มประชากรผู้บริหารส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

กลุ่มประชากรผู้บริหารส่วนมาก มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือ อายุ 36-40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และอายุ 41-45 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

กลุ่มประชากรผู้บริหารส่วนมากมีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ตามลำดับ

กลุ่มประชากรผู้บริหารส่วนมากมีประสบการณ์การบริหาร 1-5 ปี และประสบการณ์การบริหาร 11-15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ ประสบการณ์การบริหาร 16 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และประสบการณ์การบริหาร 6-10 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มประชากรนักศึกษา

(N = 132)

ประชากรนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	72	54.5
หญิง	60	45.5
2. อายุ		
15 – 20 ปี	43	32.6
21 – 25 ปี	87	65.8
26 – 30 ปี	1	0.8
30 ปีขึ้นไป	1	0.8
3. กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	18	13.6
ชั้นปีที่ 2	29	22
ชั้นปีที่ 3	42	31.8
ชั้นปีที่ 4	39	29.6
ชั้นปีที่ 5	4	3
4. ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา		
น้อยกว่า 1 ปี	38	28.8
1ปี	33	25
2ปี	30	22.7
3ปี	27	20.5
4ปี	2	1.5
5ปี	2	1.5
รวม	132	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มประชากรนักศึกษาส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็น ร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ตามลำดับ

กลุ่มประชากรนักศึกษาส่วนมากมีอายุ 21–25 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาคือ อายุ 15–20 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 อายุ 26–30 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.8 และอายุ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

กลุ่มประชากรนักศึกษาส่วนมากกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาคือ กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 จำนวน 39 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.6 กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 22 กำลังศึกษา ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และกำลังศึกษาในระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 5 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

กลุ่มประชากรนักศึกษาส่วนมากมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษาน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาคือ ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา 1 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา 2 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา 3 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ประสบการณ์ใน การเป็นผู้นำนักศึกษา 4 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา 5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

(N = 145)

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย (X_1)	3.45	1.00	มาก	2
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (X_2)	3.42	0.96	มาก	4
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (X_3)	3.54	0.90	มาก	1
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (X_4)	3.43	1.01	มาก	3
รวม	3.46	0.88	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติ
อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
เท่ากับ 3.54 รองลงมาได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ด้านการมี
ส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วม
ในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย 3.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย

(N = 145)

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ X_1	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายและ แนวทางการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	3.48	1.08	มาก	3
2. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดเป้าหมายการจัด กิจกรรมนักศึกษาร่วมกันระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	3.59	1.05	มาก	1
3. ท่านมีส่วนในการจัดทำแผนปฏิทินการจัดกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีความเหมาะสม	3.26	1.31	มาก	5
4. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการจัดโครงการตาม ปฏิทินการจัดกิจกรรมนักศึกษา	3.51	1.19	มาก	2
5. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการกำหนดนโยบายและ ปรับปรุงให้มีความเหมาะสม	3.46	1.16	มาก	4
รวม	3.45	1.00	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.45 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่
ในระดับมากทุกข้อ โดยมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษาร่วมกัน
ระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมและผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัย มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด เท่ากับ 3.59 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการติดตามผลการจัดโครงการตามปฏิทินการจัด
กิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 การมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนด
นโยบายและแนวทางการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48
มีส่วนร่วมในการติดตามผลการกำหนดนโยบายและปรับปรุงให้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.46 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิทินการจัดกิจกรรมนักศึกษา
ของมหาวิทยาลัยให้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

(N = 145)

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ X ₂	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนรวบรวมข้อมูลข่าวสารด้านกิจกรรมนักศึกษาเพื่อช่วยในการตัดสินใจ	3.40	1.20	มาก	4
2. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีการวางแผนกำหนดขั้นตอนการนำข้อมูลและผลการประเมินการจัดกิจกรรมนักศึกษาไปใช้	3.38	1.17	มาก	5
3. มหาวิทยาลัยนำข้อมูลและผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ	3.41	1.10	มาก	3
4. มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบข้อมูลและผลการประเมินเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ	3.46	1.04	มาก	2
5. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการนำข้อมูลและนำผลการวิเคราะห์เพื่อไปใช้ในการตัดสินใจและพัฒนาการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	3.48	1.04	มาก	1
รวม	3.42	0.96	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.42 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการนำข้อมูลและนำผลการวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและพัฒนาการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.48 และรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบข้อมูลและผลการประเมินเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 มหาวิทยาลัยนำข้อมูลและผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนรวบรวมข้อมูลข่าวสารด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อช่วยในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีการวางแผนกำหนด

ขั้นตอนการนำข้อมูลและผลการประเมินการจัดกิจกรรมนักศึกษาไปใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา

(N = 145)

การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา X_3	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. ท่านสามารถค้นหารูปแบบ วางแผน วางแนวทาง วิธีการทางเลือกใหม่ๆ ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ในการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา	3.61	1.02	มาก	2
2. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านได้มีส่วนร่วมในการ แก้ปัญหา เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสม ในด้าน ผลการ ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์	3.53	1.20	มาก	3
3. มหาวิทยาลัย เปิดโอกาสให้ท่านมีอิสระในการใช้ ความรู้ความสามารถ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการมี ส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ด้านการดำเนินกิจกรรม นักศึกษาได้อย่างเต็มความสามารถ	3.68	1.09	มาก	1
4. ท่านมีส่วนร่วมในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดของ การแก้ปัญหาในการพัฒนางานให้ดีขึ้นและสอดคล้อง กับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	3.43	1.03	มาก	5
5. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหา เพื่อเป็น แนวทางในอนาคต ให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการ แก้ปัญหอย่างเหมาะสม	3.46	1.08	มาก	4
รวม	3.54	0.90	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.54 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่
ในระดับมากทุกข้อ โดยมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านมีอิสระในการใช้ความรู้ความสามารถ
วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ด้านการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาได้อย่างเต็ม

ความสามารถ มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.68 และรองลงมาคือ ท่านสามารถค้นหา รูปแบบ วางแผน วางแนวทาง วิธีการทางเลือกใหม่ๆ ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในด้านผลการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในอนาคตให้ได้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และข้อที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ท่านมีส่วนร่วมในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดของการแก้ปัญหาในการพัฒนางานให้ดีขึ้นและสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง

(N = 145)

การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง X_i	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการเปลี่ยนแปลงและเสนอแนวคิดและวิธีการใหม่ๆ ด้านการบริหารกิจกรรมนักศึกษา	3.36	1.12	มาก	5
2. ท่านมีส่วนร่วมในการปรับปรุงรูปแบบการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพงานกิจกรรมนักศึกษา	3.40	1.16	มาก	4
3. ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและให้ข้อมูลใหม่ๆ เพื่อเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.41	1.18	มาก	3
4. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาอย่างทั่วถึง	3.44	1.22	มาก	2
5. ท่านมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลด้านกิจกรรมนักศึกษา มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น	3.53	1.19	มาก	1
รวม	3.43	1.04	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลด้านกิจกรรมนักศึกษา มาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง เพื่อพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.53 และรองลงมาคือ ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษา ทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและให้ข้อมูลใหม่ๆ เพื่อเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ท่านมีส่วนร่วมในการปรับปรุงรูปแบบการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพงาน กิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการเปลี่ยนแปลงและเสนอแนวคิด และวิธีการใหม่ๆ ด้านการบริหารกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ตามลำดับ

4.3 การวิเคราะห์การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธานี

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ระดับการปฏิบัติ (N = 145)			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
ด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ Y_1	3.66	0.92	มาก	5
ด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ Y_2	3.84	0.87	มาก	1
ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีน้ำเงิน Y_3	3.75	0.84	มาก	4
ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย Y_4	3.83	0.82	มาก	2
ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา Y_5	3.77	0.89	มาก	3
รวม	3.77	0.78	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดเท่ากับ 3.84 และรองลงมาคือ ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริม ศิลป วัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์

(N = 145)

ด้านกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิต ที่พึงประสงค์ Y_i	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. มหาวิทยาลัยได้มีการวางแผนการจัดกิจกรรมด้าน วิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.71	0.96	มาก	1
2. มหาวิทยาลัยจัดโครงการกิจกรรมศึกษาดูงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ด้าน วิชาการ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน	3.57	1.09	มาก	4
3. มหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินโครงการด้านวิชาการ	3.61	1.11	มาก	3
4. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปการจัดโครงการ ที่ได้เสนอมหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปพัฒนาการจัดโครงการให้มีคุณภาพต่อไป	3.65	1.12	มาก	2
รวม	3.66	0.92	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ด้านกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ การ ดำเนินกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มี ค่าเฉลี่ย 3.66 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยด้าน

กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มหาวิทยาลัยได้มีการวางแผนการจัดกิจกรรมด้านวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.71 และรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปการจัดโครงการที่ได้เสนอมหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการโครงการให้มีคุณภาพต่อไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 มหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินโครงการด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยจัดโครงการกิจกรรมศึกษาดูงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ด้านวิชาการ นอกเหนือจากการเรียนการสอนห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ

(N = 145)

ด้านกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ Y ₂	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทุกปี เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬาทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมทีม	4.09	3.82	มาก	1
2. มหาวิทยาลัยจัดโครงการการแข่งขันกีฬาทั้งภายใน และภายนอก และการเชียร์กีฬา ที่เป็นการส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะนักศึกษา รู้จักปรับตนเองให้เข้ากับคนบุคคลอื่น	3.83	1.00	มาก	2
3. มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมและตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนิน โครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	3.82	1.04	มาก	3
4. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปผลการแข่งขันที่ได้เสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.77	1.09	มาก	4
รวม	3.84	0.87	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ด้านกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทุกปี เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬาทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมทีม มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.09 และรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยจัดโครงการการแข่งขันกีฬาทั้งภายใน และภายนอก และการเชียร์กีฬา ที่เป็นการส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ นักศึกษารู้จักปรับตนเองให้เข้ากับบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมและตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนิน โครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปผลการแข่งขัน ที่ได้เสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีการวางแผนและอนุมัติโครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา การเชียร์ และการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และนันทนาการเป็นประจำทุกปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม Y_3	ระดับการปฏิบัติ (N = 145)			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรม โครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบท เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนาสังคม	3.86	0.98	มาก	2
2. มหาวิทยาลัยจัดโครงการกิจกรรมการสร้างฝายกั้นน้ำ ให้กับชุมชน	3.72	1.05	มาก	4
3. มหาวิทยาลัยจัดโครงการร่วมบริจาคโลหิตเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมและไม่เห็นแก่ตัว เป็นการปลูกฝังให้ตระหนักในภาระหน้าที่	3.95	1.02	มาก	1

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสี
สิ่งแวดล้อม (ต่อ)

(N = 145)

ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีสิ่งแวดล้อม Y_3	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
4. มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบการมีส่วนร่วมของผู้คน ในชุมชนในการพัฒนากิจกรรมจากบันทึกและรายงาน	3.72	0.93	มาก	3
5. มหาวิทยาลัยมีการเชิญผู้นำในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การพัฒนากิจกรรมให้มีความเหมาะสมมากขึ้น	3.63	1.15	มาก	5
รวม	3.75	0.84	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมหาวิทยาลัยจัดโครงการร่วมบริจาคโลหิตเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมและไม่เห็นแก่ตัว เป็นการปลูกฝังให้ตระหนักในภาระหน้าที่ มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.95 และรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบทเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนาสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบการมีส่วนร่วมของผู้คนในชุมชนในการพัฒนา
กิจกรรมจากบันทึกและรายงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 มหาวิทยาลัยจัดโครงการกิจกรรมการสร้างฝาย
กั้นน้ำให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 มหาวิทยาลัยมีการเชิญผู้นำในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ
พัฒนากิจกรรมให้มีความเหมาะสมมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ
มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการทำโครงการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม เพื่อให้
นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและ
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย

(N = 145)

ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมไทย Y ₄	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการจัดกิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย	3.71	0.93	มาก	5
2. มหาวิทยาลัยจัดโครงการแห่เทียนเข้าพรรษาเพื่อ สนับสนุนให้นักศึกษาได้ศึกษาสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย	3.78	1.08	มาก	4
3. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมสืบสานประเพณีลอยกระทง เพื่อเป็นการส่งเสริมเผยแพร่และธำรงรักษาไว้ซึ่ง เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย และประเพณีอันดีงาม	3.97	0.92	มาก	1
4. มหาวิทยาลัยมีการประเมินและติดตามการจัดกิจกรรม ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมไทยของ นักศึกษา	3.86	0.93	มาก	2
5. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ไทยเพื่อให้กิจกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น	3.82	1.03	มาก	3
รวม	3.83	0.82	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมสืบสานประเพณีลอยกระทงเพื่อเป็นการส่งเสริมเผยแพร่ และธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และประเพณีอันดีงาม มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.97 และรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีการประเมินและติดตามการจัดกิจกรรม ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมไทยของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยเพื่อให้กิจกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 มหาวิทยาลัยจัดโครงการแห่เทียนเข้าพรรษาเพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้ศึกษา
 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด
 คือ มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลป
 วัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์
 ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา

(N = 145)

ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา Y ₅	ระดับการปฏิบัติ			
	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการ กิจกรรมทักษะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษาเพื่อพัฒนา ทักษะความเป็นผู้นำที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ความ สามารถแต่ละบุคคล	3.73	0.93	มาก	5
2. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกในด้านต่างๆ เช่น เป็นพิธีกร และผู้ดำเนินรายการในการประกวดในกิจกรรม ต่างๆ เพื่อเป็นการ ฝึกทักษะประสบการณ์	3.86	1.03	มาก	1
3. จัดโครงการสัมมนาพัฒนาผู้นำนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.76	0.98	มาก	2
4. มหาวิทยาลัยมีการติดตามและประเมินการจัดกิจกรรมทักษะ เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา	3.74	1.00	มาก	3
มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมให้มีความ หลากหลาย และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	3.74	1.14	มาก	4
รวม	3.77	0.89	มาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.77 และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกในด้านต่างๆ เช่น เป็นพิธีกร และผู้ดำเนินรายการในการประกวดในกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการ ฝึกทักษะ ประสบการณ์ มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.86 และรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยจัดโครงการสัมมนาพัฒนาผู้นำนักศึกษาและสโมสรนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 มหาวิทยาลัยมีการติดตามและประเมินการจัดกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการ กิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถแต่ละบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ตามลำดับ

4.4 การวิเคราะห์การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ซึ่งเป็นการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยว่า ตัวแปรต้น (X) แต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Y) ในแต่ละด้านหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางความสัมพันธ์ในภาพรวม รายละเอียดดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

(N = 145)

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	X _{tot}	Y _{tot}
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย (X ₁)	1										
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (X ₂)	.720**	1									
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (X ₃)	.661**	.822**	1								
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (X ₄)	.706**	.746**	.782**	1							
กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (Y ₁)	.864**	.914**	.905**	.905**	1						
กิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ (Y ₂)	.599**	.715**	.690**	.729**	.762**	1					
กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีขาวค้อม (Y ₃)	.393**	.489**	.546**	.665**	.585**	.753**	1				
กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย (Y ₄)	.419**	.533**	.590**	.715**	.631**	.713**	.796**	1			
กิจกรรมทักษะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา (Y ₅)	.482**	.540**	.599**	.681**	.643**	.686**	.801**	.782**	1		
การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (X _{tot})	.509**	.586**	.614**	.687**	.669**	.739**	.760**	.782**	.820**	1	
การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา (Y _{tot})	.526**	.630**	.670**	.771**	.725**	.854**	.912**	.914**	.908**	.912**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวม (X_{tot}) และ (Y_{tot}) มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ 0.725

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จึงสรุปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์	(N = 145)
			ระดับความสัมพันธ์
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา X_1	0.526	ทางบวก	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ X_2	0.630	ทางบวก	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย X_3	0.670	ทางบวก	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง X_4	0.771	ทางบวก	ปานกลาง
ภาพรวมการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (X_{tot})	0.725	ทางบวก	ปานกลาง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวม (X_{tot}) และ (Y_{tot}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.725 มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลางเท่ากับ 0.526 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามีความสัมพันธ์กับดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ในการมีส่วนร่วมตัดสินใจกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ระดับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.630 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วม

ตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ในการมีส่วนร่วม ตั้งเป้าหมายกับดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.670 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย มีความสัมพันธ์กับดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ในการมีส่วนร่วม เปลี่ยนแปลงกับดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.771 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ในภาพรวม การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.725 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในภาพรวม การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อสรุปผลการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการวิจัย
- 5.3 อภิปรายผล
- 5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2) ระดับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รองอธิการบดี ด้านพัฒนานักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาทุกคณะ และรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนานักศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย และผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ใช้สถิติแบบพรรณนา โดยการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการวิเคราะห์แบบสอบถาม สมมติฐาน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

5.2 สรุปผลการวิจัย

ผลการสรุปข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สรุปผลการวิจัยได้ว่า สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 84.6 อายุ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 53.8 ระดับการศึกษาปริญญาโท ร้อยละ 69.2 และประสบการณ์การบริหาร 1-5 ปี และประสบการณ์การบริหาร

11-15 ปี ร้อยละ 30.8 นักศึกษาส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 54.5 อายุ 21-25 ปี ร้อยละ 65.8 กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 31.8 และประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษาน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 28.8

5.2.1 ระดับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมพบว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 0.54 รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ด้านการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ตามลำดับ

5.2.2 ระดับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.84 และรองลงมาคือ ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านกิจกรรมทักษะเสริม สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ

5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวม (X_{tot}) และ (Y_{tot}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.725 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง เท่ากับ 0.526 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ระดับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.630 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.670 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายมีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.771 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

เป็นที่สังเกตว่า ข้อค้นพบที่สำคัญพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการศึกษาทางวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (Y_1) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.762 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (X_4) มีการปฏิบัติมากที่สุด 0.729 และรองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (X_2) มีระดับการปฏิบัติ 0.715 การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (X_3) 0.690 และข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย 0.599 ตามลำดับ แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาทางวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ผลการศึกษา คือความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในภาพรวม การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.725 แสดงว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในภาพรวม การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง

5.3 อภิปรายผล

5.3.1 จากการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อก็อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล ได้รับการกระจายอำนาจการบริหารจัดการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารการจัดการศึกษาให้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้บริหารด้านพัฒนานักศึกษา และผู้นำนักศึกษา แสดงพฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมตามบทบาทของคณะกรรมการพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โดยการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.54 และรองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ตามลำดับ โดยผู้บริหารด้านพัฒนานักศึกษา ได้แก่ รองอธิการบดีด้านพัฒนานักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาทุกคณะ และรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนานักศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย และผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้เล็งเห็นความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วมในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการวางแผน การตั้งเป้าหมาย การเปลี่ยนแปลง และการติดตามประเมินผลในทุกๆ ปี และมหาวิทยาลัยยังวางแผนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านพัฒนานักศึกษา ตามแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปีงบประมาณ 2557 – 2560 โดยได้จัดประชุมสภามหาวิทยาลัยด้านพัฒนานักศึกษาเป็นประจำทุกเดือน เพื่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย มีการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สิรินันท์ ศรีวีระสกุล (240, น. ข-ค) ซึ่งได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดเป้าหมายพัฒนาการศึกษาของบุคลากร ในโรงเรียนปรินส์ รอยัลส่ววิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีความเห็นเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย การวางแผน บุคลากรควรเตรียมตัวศึกษาหาความรู้ เรื่องการวางแผนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน ซึ่งคล้ายกันกับ คาร์ตัน ลิทธิการ (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ และภาคเอกชน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในด้านนโยบายและเป้าหมายมีลักษณะเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ มีคุณธรรม มีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม และเสริมสร้างนักศึกษาโดยเน้นให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามแนว

ปณิธานของมหาวิทยาลัย โดยทั้งสองมหาวิทยาลัยมีโครงสร้างการบริหารงานที่สอดคล้องกับแนวนโยบายและเป้าหมายโดยให้นักศึกษามีส่วนในการบริหารจัดการ 2) การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ส่วนประเภทของกิจกรรมประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ความน่าสนใจและสภาพแวดล้อม ตลอดจนจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีมากกว่า เนื่องจากมีความหลากหลายในประเภทกิจกรรม 3) นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมและให้ความสนใจมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ เนื่องจากความหลากหลายของกิจกรรม และมองเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม และ 4) การจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในภาคเอกชน ควรมีการปรับปรุง แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงประโยชน์ต่อ นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มากที่สุด

5.3.2 ผลการวิจัย ระดับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.84 และรองลงมาคือ ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและผู้นำนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้กำหนดให้มีการประชุม มีการวางแผน การตั้งเป้าหมาย การเปลี่ยนแปลง และการติดตามการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการพัฒนานักศึกษา โดยกำหนดให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิเช่น รองอธิการบดี ด้านพัฒนานักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา รองคณบดีด้านพัฒนานักศึกษาทุกคณะ และรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนานักศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย และผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต้องจัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้การเสียดสีเพื่อส่วนรวม เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย ตามกรอบและทิศทางของกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ภายใต้กรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และอัตลักษณ์ (identity) ของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ราไฟ เมฆาวิบูลย์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยภาครัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรคือ ผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 215 คน พบว่า การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย มีการวางแผนการดำเนินงานและการประเมินผล ดังนี้ 1) งานบริการและแนะแนว มีการวางแผนการบริการให้

คำปรึกษาด้านการเรียน อาชีพ ด้านส่วนตัว และสังคม และมีการประเมินผล 2) งานบริการจัดหางาน มีการวางแผน มีการจัดบริการงานพิเศษนอกเวลาเรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัย และมีการประเมินผล 3) งานบริการทุนการศึกษา มีการวางแผนโดยมีคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาและมีการประเมินผล 4) งานกิจกรรมนักศึกษา มีการวางแผน กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ คือ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม และกีฬา มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ 5) งานวินัยนิสิตนักศึกษา มีการวางแผน มีการดำเนินงานด้านวินัยและพัฒนานิสิตนักศึกษา และมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ ปัญหาส่วนใหญ่ในการบริหารงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านขาดข้อมูลในการวางแผน ทุนที่ได้รับไม่เพียงพอต่อนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน ขาดความร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผลการประกอบอาชีพ และขาดการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และ วรณัฐ ถ้ำทองถวิล และคณะ (2552) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยราชพฤกษ์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาในวิทยาลัยราชพฤกษ์ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 จำนวน 300 คน พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีหลายลักษณะ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม ร่วมบริจาคเงิน ร่วมเตรียมงาน และวางแผนกิจกรรม นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัย เพราะเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ได้เรียนรู้ร่วมกัน และได้ทำงานเป็นทีมมากที่สุด รองลงมาคือ ได้สร้างความสามัคคีภายในหมู่คณะและระหว่างเพื่อน และร่วมเสริมสร้างความรับผิดชอบ ได้ความสนุกสนานเพลิดเพลินผ่อนคลายกับกิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ได้เรียนรู้การมีจิตอาสา และการเสียสละ ตามลำดับ

5.3.3 ผลการวิจัย ความสัมพันธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยความสัมพันธ์ทิศทางบวกในระดับปานกลาง โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีนโยบายหลักด้านการพัฒนานักศึกษา พัฒนาทุกองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการได้มาซึ่งนักศึกษาที่มีคุณภาพ การพัฒนานักศึกษาและสนับสนุนนักศึกษาให้มีประสบการณ์ที่ดี มีภูมิคุ้มกัน ยกย่องมาตรฐานการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การจัดทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อสร้างโอกาสได้รวดเร็วขึ้น กำหนดมาตรฐานการให้บริการกับนักศึกษาในทุกด้าน พัฒนาเครือข่ายความสัมพันธ์ สร้างกิจกรรมเพื่อสร้างโอกาสให้กับนักศึกษาได้มีแนวคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม ทำให้เด็กเกิดทักษะการบริหารงาน การจัดกิจกรรมนักศึกษาให้กับนักศึกษา ที่มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นการพัฒนาทักษะกิจกรรมนอกชั้นเรียนให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ได้สำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ซึ่งสำรวจจากนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 รุ่นปีการศึกษา 2556 เมื่อเดือนมกราคม 2557 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการด้านสนามกีฬา ต้องการให้มหาวิทยาลัยกำหนดกิจกรรมให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกับกิจกรรมของทางคณะ/วิทยาลัย จะทำให้กิจกรรมมากเกินไปซึ่งนักศึกษาจะได้รับผลกระทบโดยตรง ส่วนมากนักศึกษาก็จะให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สัมฤทธิ์ ใจดี (2544) ได้วิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีเจตคติต่อการเข้าร่วมต่อกิจกรรมโดยรวม แต่ละด้านอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีเจตคติในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรม ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายในการมาเรียนต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรม ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญ และยอมรับในการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ผู้นำนักศึกษา โดยการเปิดโอกาสในที่ประชุมได้แสดงข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ พิจารณารววางแผน การรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ได้ร่วมกันพิจารณาอย่างแท้จริง

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรวิจัยศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ต่อไป

2) ควรวิจัยศึกษาการพัฒนากิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 8 แห่ง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ.2551. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 125, ตอนที่ 41ก (3 มีนาคม 2551).
- _____. (2556). 8 นโยบายการศึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ ฯ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2556). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 130, ตอนพิเศษ 113 ง (5 กันยายน 2556).
- ดาร์ตัน สิทธิการ. (2545). การบริหารศึกษาเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน:กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ. [ม.ป.พ.].
- เดือนใจ สืบทิม. (2547). ประสิทธิภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- จารุณี มุขพรหม. (2545). ความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- จันทรานี สงวนนาม .(2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บั๊คพอยส์.
- จินศิริ บุญทวี. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของครูกับประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- จิรวัดน์ วีรังกร. (2557). แลกเปลี่ยนเรียนรู้คุณภาพการจัดการศึกษานักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชิดชนก รอดเงิน. (2553). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์).
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- รำไพ เมฆาวิบูลย์. (2554). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย
ภาครัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย: ในเขตกรุงเทพมหานคร. [ม.ป.พ.].
- ธงชัย สันติวงษ์ และ ชัยยศ สันติวงษ์. (2548). พฤติกรรมบุคคลภายในองค์การ. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.
ธรรมรส โชติคุณุชร. (2536). “การบริหารแบบมีส่วนร่วม”. ใน ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนว
ปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน้าที่ 9-12 (น. 224). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช,
- นิตยา เงินประเสริฐศรี. (2542). ทฤษฎีองค์การ: แนวการศึกษาเชิงบูรณาการ (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บวรลักษณ์ ศักดิ์วิไลพร. (2553). ความสัมพันธ์ของระดับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับระดับ
ประสิทธิผลของงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระบุรี
เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- พนม พงษ์ไพบูรณ์. (2554). การพัฒนาคุณภาพการมัธยมศึกษาในยุคปฏิรูป. [เอกสารอัดสำเนา].
พระนครศรีอยุธยา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- แพรวพกาย จรรยาวิจิษฐ์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของหัวหน้า
หอผู้ป่วยกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาล สังกัดกระทรวง
กลาโหม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- การดี อนันต์นาวิ. (2551). หลักการแนวคิดทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: นนทรี.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2547). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: บั๊กพอยส์.
- วรรณัฐ ถ้ำทองถวิล และคณะ. (2552). การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
วิทยาลัยราชพฤกษ์. (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วันชัย มีชาติ. (2552). การบริหารองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเศษ ภูมิวิชัย. (2552). องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วีรยุทธ แสงสิริวัฒน์. (2550). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศิลปากร).
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2549). การวิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารการศึกษา. สกลนคร: สมศักดิ์การพิมพ์.
- สิรินันท์ ศรีวีระสกุล. (2540). การมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดเป้าหมายพัฒนาการศึกษา
ของบุคลากรในโรงเรียนปรีดิตร้อยเอ็ดวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- สัมฤทธิ์ ใจดี. (2544). การศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2544). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุเทพ เชาวลิต. (2555). การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: เสมอธรรม.
- สร้อยตระกูล (ดิวานนท์) อรรถมานะ. (2542). พฤติกรรมองค์การ ทฤษฎีและการประยุกต์
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559). กรุงเทพฯ:พริกหวาน
กราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2551). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.
ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124, ตอนที่ 47ก (24 สิงหาคม 2550).
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2545). รูปแบบการมีส่วนร่วมในสถานศึกษา. วารสารวิชาการ กรมวิชาการ, 5(4),
(เมษายน 2545), น.9-10.
- สมุดกิจกรรมนักศึกษา. (2557). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เสนาะ ดิยาวี. (2535). การบริหารงานบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิปัทม์ สุวรรณโชติ. (2547). ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอพนัสนิคม สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
บูรพา).
- อุทัย บุญประเสริฐ.(2545). การบริหารจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School- Based
Management). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

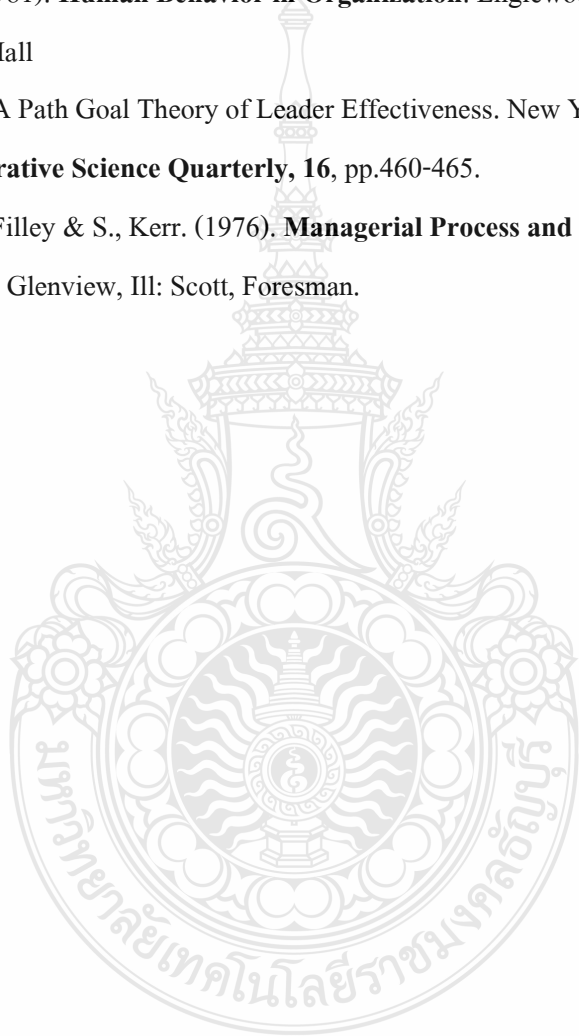
- Bennis, Werren, G. (1971). Toward a Truly Scientific Management: The Concept of Organization Health in Chorpade. J, (ed.) Assessment of Organizational Effectiveness : Issues, Analysis, (116-143). Pacific Palisades, Calif.: Goodyear.
- Cambell, J., P. (1972). **Managerial behavior, performance, and effectiveness**. New York, NY: McGraw-Hill.
- Campbell, Ronald, F. and others. (1977). Introduction of Educational Administration (5th ed.). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Cohen, J., M. & Uphoff, N., T. (1980). Participation ' s Place in Rural Development :Seeking Clarity through Specificity. **Development**, 8(3), pp. 213-235.
- Davis, Keith & W. John Newstrom, (1985). **Human Behavior at Work :Organizational behavior** (7th ed.). International Student Edition. New York, NY: McGraw-Hill.
- Davis, Keith. (1981). **Human behavior at work :Organization behavior**. New York, NY: McGraw-Hill.
- Dessler, Gray. (1986). **Organization theory: Integrating structure and behavior**. Englewood Chiffs, NJ: Prentice-Hall.
- Dessler, Gary. (1986). **Organization Theory Integrating Structure and Behavior** (2nd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Iverson. (2001). **School-Based Management : A Case Study**. Dissertation Abstract International, 62-05 A.192.
- Krejcie, Robert., V. & Daryle, W. Morgan. (1970). Determining sample size for research activities, **Education and Psychological Measurement**, 30(3).
- Ruhl, M., A. (1992). **The school effectiveness : A strategy for sustainable development**. Maidenhead, England: McGraw-Hill.
- Ross, M., L. (1997). **A Comparative Case Study of Teacher Participation in Planning in Three Types of Decentralization Schools**. (Ph.D. Dissertation, State University of New York at Buffalo, U.S.A).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Wayne, K., Hoy & G. Miskel, Cecil. (1996). **Educational Administration : Theory Research and Practice** (5th ed.). New York, NY: McGraw-Hill.
- Hoy, W., K. & Miskel, C., G. (1991). **Education administrators: Theory research and practice** (4th ed.). New York, NY: McGraw-Hill.
- _____. (2001). **Education Administration Theory, Research and Practice** (7th ed.). The United State: McGraw-Hill.
- _____. (2005). **Educational leadership and reform**. Greenwich, CT: Information Age.
- Hoy, W., K., & Ferguson, J. (1985). **A theoretical framework and exploration of organizational effectiveness of school**. Education Administrator Quarterly.
- William, P., Anthony. (1978). **Participative management**. Massachusetts, MA: Addison-Wesley.
- _____. (1978). **Participative Management**. Manila, Philippines: Addison Wesley
- Juditk, R., Gordon. (1978). **A diagnostic approach to organizational behavior**. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- R, N., Lussier. (1966). **Human relations in organization** (3th ed.). Chicago, ILL: Irwin.
- M. Sashkin. (1982). **A manager 's guide to participative management**. New York, NY: AMA. Membership Publications, Division, pp. 110-113.
- Swan burg ,Russell C. & Swanburg. (1955). **Laurel C. Nursing Staff Development A Component of Human Resource Development**. The United States: John and Bartlett publishers.
- S. P., Robbin. (1990). **Organization theory ; structure, Design,and applications** (3rd ed.). New Jersey, NJ: Prentice-Hall.
- Steers, R., M. & Porter. (1977). **Organizational Effectiveness**. SantaMonica, Calif : Goodyear Publishing.
- Steers, Richard, M. (1975). Problems in the Measurement of Organizational Effectiveness. **Administrative Science Quarterly**, 20(4), pp. 546-558.
- Richard, M., Steers. (1997). **Organizational Effectiveness : A Behavioral View**. Santa Monica, Calif: GoodYear.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- J. P., Campbell & E. E., Beaty. (1977). On the Nature of Organizational Effectiveness. In New Perspectives on Organizational Effectiveness. Edited by S. Paul Goodman and M. Johannes Pennings. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Charls, R., Milton. (1981). **Human Behavior in Organization**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall
- R. J., House. (1971). A Path Goal Theory of Leader Effectiveness. New York, NY: Free press : **Administrative Science Quarterly**, 16, pp.460-465.
- R. J., House., A., C., Filley & S., Kerr. (1976). **Managerial Process and Organizational Behavior**. Glenview, Ill: Scott, Foresman.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ สนธิสมบัติ อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมสิ่งทอ
คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรภัทร แก้วสกุล อาจารย์ประจำสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ดร.ธัญญาภรณ์ เลาะห์เพ็งแสง อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 5493209
ที่ ศธ 0578.02/0451 วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2558
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศ.อภิชาติ สนธิสมบัติ

ด้วย นางสาวรัชณี ภูสุวรรณ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดท้าววิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินงาน นักศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รั้งรองรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวรัชณี ภูสุวรรณ์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 5493209
ที่ ศธ 0578.02/0451 วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2558
เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐ แก้วสกุล

ด้วย นางสาวรัชณี กุสุวรรณ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินงาน นักศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ วัชรองรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวรัชณี กุสุวรรณ์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 5493209

ที่ ศอ 0578.02/0451

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ธัญญกรณ์ เลหาพะเพ็งแสง

ด้วย นางสาวรัชณี กุสุวรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรม นักศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รั้งรองรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง คณะฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ได้แก่ นางสาวรัชณี กุสุวรัตน์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนขอเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาคผนวก ข

เครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 25 ข้อ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้เวลาเพื่อตอบแบบสอบถามนี้ตามข้อเท็จจริง เพื่อเกิดประโยชน์ทางวิชาการอย่างแท้จริง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวรัชณี ภูสุวรรณ

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

(สำหรับผู้บริหาร)

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2	อายุ ☐ ต่ำกว่า 26 ปี ☐ 26 – 30 ปี ☐ 31 – 35 ปี ☐ 36 – 40 ปี ☐ 41 – 45 ปี ☐ 46 – 50 ปี ☐ 51 ปีขึ้นไป
3	ระดับการศึกษา ☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
4	ประสบการณ์การบริหาร ☐ น้อยกว่า 6 เดือน ☐ 1 - 5 ปี ☐ 6 - 10 ปี ☐ 11-15 ปี ☐ 16 ปี ขึ้นไป *หกเดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี

(สำหรับนักศึกษา)

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2	อายุ ☐ 15 – 20 ปี ☐ 21 – 25 ปี ☐ 26 – 30 ปี ☐ 30 ปีขึ้นไป
3	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปี ☐ ชั้นปีที่ 1 ☐ ชั้นปีที่ 2 ☐ ชั้นปีที่ 3 ☐ ชั้นปีที่ 4 ☐ ชั้นปีที่ 5
4	ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 1 ปี ☐ 2 ปี ☐ 3 ปี ☐ 4 ปี ☐ 5 ปี *หากเดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา
ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือตามความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	ระดับการปฏิบัติในการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย					
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย					
2. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษาร่วมกันระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมและผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัย					
3. ท่านมีส่วนในการจัดทำแผนปฏิทินการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีความเหมาะสม					
4. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการจัดโครงการตามปฏิทินการจัดกิจกรรมนักศึกษา					
5. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการกำหนดนโยบายและปรับปรุงให้มีความเหมาะสม					

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	ระดับการปฏิบัติในการ บริหารงานแบบมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
6. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านได้มีส่วนในการวางแผนรวบรวมข้อมูลข่าวสารด้านกิจกรรมนักศึกษาเพื่อช่วยในการตัดสินใจ					
7. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีการวางแผนกำหนดขั้นตอนการนำข้อมูลและผลการประเมินการจัดกิจกรรมนักศึกษาไปใช้					
8. มหาวิทยาลัยนำข้อมูลและผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ					
9. มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบข้อมูลและผลการประเมินเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ					
10. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการนำข้อมูลและนำผลการวิเคราะห์เพื่อไปใช้ในการตัดสินใจและพัฒนาการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา					
11. ท่านสามารถค้นหารูปแบบ วางแผน วางแนวทาง วิธีการทางเลือกใหม่ๆ ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา					
12. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสม ในด้านผลการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์					
13. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านมีอิสระในการใช้ความรู้ความสามารถ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ด้านการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาได้อย่างเต็มความสามารถ					

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	ระดับการปฏิบัติในการ บริหารงานแบบมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง					
14. ท่านมีส่วนร่วมในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดของการ แก้ปัญหาในการพัฒนางานให้ดีขึ้นและสอดคล้องกับการดำเนิน กิจกรรมนักศึกษา					
15. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหา เพื่อเป็น แนวทางในอนาคต ให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา อย่างเหมาะสม					
16. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการเปลี่ยนแปลงและเสนอ แนวคิดและวิธีการใหม่ๆ ด้านการบริหารกิจกรรมนักศึกษา					
17. ท่านมีส่วนร่วมในการปรับปรุงรูปแบบการดำเนินกิจกรรม นักศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพงานกิจกรรมนักศึกษา					
18. ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและให้ข้อมูลใหม่ๆ เพื่อ ดำเนินกิจกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
20. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษา ทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาอย่างทั่วถึง					
21. ท่านมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลด้านกิจกรรมศึกษามา ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาให้มี ความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓

ในช่องทางขวามือตามความคิดเห็นของท่าน

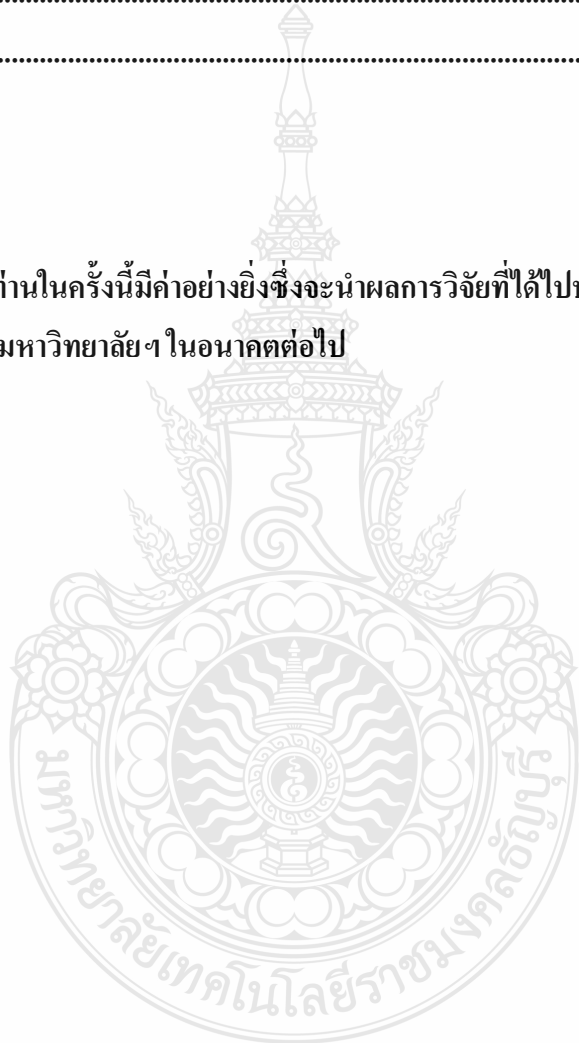
การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ระดับการปฏิบัติในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา				
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์					
1. มหาวิทยาลัยได้มีการวางแผนการจัดกิจกรรมด้านวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์					
2. มหาวิทยาลัยจัดโครงการกิจกรรมศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ด้านวิชาการนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน					
3. มหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินโครงการด้านวิชาการ					
4. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปการจัดโครงการที่ได้เสนอมหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาการจัดโครงการให้มีคุณภาพต่อไป					
ด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ					
5. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนและขออนุมัติโครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา การเชียร์ และการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และนันทนาการเป็นประจำทุกปี					
6. มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทุกปี เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬาทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมทีม					
7. มหาวิทยาลัยจัดโครงการการแข่งขันกีฬาทั้งภายใน และภายนอก และการเชียร์กีฬา ที่เป็นการส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ นักศึกษารู้จักปรับตนเองให้เข้ากับคนบุคคลอื่น					

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ระดับการปฏิบัติในการ ดำเนินกิจกรรมนักศึกษา				
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ (ต่อ)					
8. มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมและตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา					
9. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปผลการแข่งขัน ที่ได้เสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น					
ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม					
10. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการทำโครงการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง					
11. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบท เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาสังคม					
12. มหาวิทยาลัยจัดโครงการกิจกรรมการสร้างฝายกั้นน้ำให้กับชุมชน					
13. มหาวิทยาลัยจัดโครงการร่วมบริจาคโลหิตเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม และไม่เห็นแก่ตัว เป็นการปลูกฝังให้ตระหนักในภาระหน้าที่					
14. มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบการมีส่วนร่วมของผู้นักในชุมชนในการพัฒนากิจกรรมจากบันทึกและรายงาน					
15. มหาวิทยาลัยมีการเชิญผู้นักในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมให้มีความเหมาะสมมากขึ้น					
ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย					
16. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย					

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ระดับการปฏิบัติในการ ดำเนินกิจกรรมนักศึกษา				
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย (ต่อ)					
17 มหาวิทยาลัยจัดโครงการแห่เทียนเข้าพรรษาเพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้ศึกษาสิ่งที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย					
18. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมสืบสานประเพณีลอยกระทงเพื่อเป็นการส่งเสริมเผยแพร่และธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และประเพณีอันดีงาม					
19. มหาวิทยาลัยมีการประเมินและติดตามการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมไทยของนักศึกษา					
20. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยเพื่อให้งิจกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น					
21. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการ กิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถแต่ละบุคคล					
22. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกในด้านต่างๆ เช่น เป็นพิธีกรและผู้ดำเนินรายการในการประกวดในกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการ ฝึกทักษะประสบการณ์					
23. มหาวิทยาลัยจัด โครงการสัมมนาพัฒนาผู้นำนักศึกษาและสโมสรนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล					
24. มหาวิทยาลัยมีการติดตามและประเมินการจัดกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา					
25. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำตอบของท่านในครั้งนี้มีค่าอย่างยิ่งซึ่งจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพการพัฒนา
กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ในอนาคตต่อไป

แบบประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา
กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามฉบับนี้เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของโครงสร้าง เพื่อกำหนดดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับโครงสร้างเนื้อหา IOC

ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย
- หากท่านมีความคิดเห็นนอกเหนือจากนี้ ขอให้ท่านเขียนข้อคิดเห็นลงในช่องหมายเหตุ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามเลขที่.....

แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นแบบสอบถามเพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 25 ข้อ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้เวลาเพื่อตอบแบบสอบถามนี้ตามข้อเท็จจริง เพื่อเกิดประโยชน์ทางวิชาการอย่างแท้จริง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวรัชณี ภูสุวรรณ

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

(สำหรับผู้บริหาร)

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			
		1	2	3	ค่า IOC
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	1	1	1	1.00
2	อายุ ☐ ต่ำกว่า 26 ปี ☐ 26 – 30 ปี ☐ 31 – 35 ปี ☐ 36 – 40 ปี ☐ 41 – 45 ปี ☐ 46 – 50 ปี ☐ 51 ปีขึ้นไป	0	1	1	0.60
3	ระดับการศึกษา ☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก	1	1	1	1.00
4	ประสบการณ์การบริหาร ☐ น้อยกว่า 6 เดือน ☐ 1 - 5 ปี ☐ 6 - 10 ปี ☐ 11-15 ปี ☐ 16 ปี ขึ้นไป *หกเดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี	0	1	1	0.60

(สำหรับนักศึกษา)

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (สำหรับนักศึกษา)	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			
		1	2	3	ค่า IOC
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	1	1	1	1.00
2	อายุ ☐ 15 – 20 ปี ☐ 21 – 25 ปี ☐ 26 – 30 ปี ☐ 30 ปีขึ้นไป	1	1	1	1.00
3	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปี ☐ ชั้นปีที่ 1 ☐ ชั้นปีที่ 2 ☐ ชั้นปีที่ 3 ☐ ชั้นปีที่ 4 ☐ ชั้นปีที่ 5	1	1	-1	0.60
4	ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 1 ปี ☐ 2 ปี ☐ 3 ปี ☐ 4 ปี ☐ 5 ปี *หากเดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี	1	0	1	0.60

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย				
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย (Participation in Goal Setting) หมายถึง ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนในการกำหนดนโยบาย และเป้าหมายในการปฏิบัติงานและผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติงานร่วมกัน				
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	1	1	1	1.00
2. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษาร่วมกันระหว่างกลุ่ม อาจารย์ที่ปรึกษา ชมรม และผู้นำนักศึกษา ของมหาวิทยาลัย	1	1	1	1.00
3. ท่านมีส่วนในการจัดทำแผนปฏิทินการจัดกิจกรรม. นักศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีความเหมาะสม	1	1	1	1.00
4. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการจัดโครงการตามปฏิทินการการจัดกิจกรรมนักศึกษา	1	1	1	1.00
5. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการกำหนดนโยบาย และปรับปรุงให้มีความเหมาะสม	1	1	1	1.00

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	ผลการพิจารณาของ			ค่า IOC
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			
	1	2	3	
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ				
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in Decision Making) หมายถึง ผู้บริหารให้โอกาสบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ มีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แสวงหาทางเลือก ประเมินทางเลือกเพื่อการตัดสินใจ และตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน				
1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านได้มีส่วนในการวางแผนรวบรวมข้อมูลข่าวสารด้านกิจกรรมนักศึกษาเพื่อช่วยในการตัดสินใจ	1	1	1	1.00
2. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีการวางแผนกำหนดขั้นตอนการนำข้อมูลและผลการประเมินการจัดกิจกรรมนักศึกษาไปใช้	1	1	1	1.00
3. มหาวิทยาลัยนำข้อมูลและผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ	1	1	1	1.00
4. มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบข้อมูลและผลการประเมินเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ	1	1	1	1.00
5. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการนำข้อมูลและนำผลการวิเคราะห์เพื่อไปใช้ในการตัดสินใจและพัฒนากิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	1	1	1	1.00

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา				
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา (Participation in Problem Solving) หมายถึง ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา ค้นหาทางเลือก และเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา หรือปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดการพัฒนางานที่ดีขึ้นโดยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามความเหมาะสม				
1. ท่านสามารถค้นหารูปแบบ วางแผน วางแนวทาง วิธีการทางเลือกใหม่ๆ ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา	1	1	1	1.00
2. มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ท่านได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสม ในด้านผลการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์	1	1	1	1.00
3. มหาวิทยาลัย เปิดโอกาสให้ท่านมีอิสระในการใช้ความรู้ความสามารถ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ด้านการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาได้อย่างเต็มความสามารถ	1	1	1	1.00
4. ท่านมีส่วนร่วมในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดของการแก้ปัญหาในการพัฒนางานให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	1	1	1	1.00
5. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในอนาคต ให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม	1	1	1	1.00

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง				
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง (Participation in Chang) หมายถึง ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำเสนอแนวคิด วิธีการที่แปลกใหม่เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการ				
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการเปลี่ยนแปลงและเสนอแนวคิดและวิธีการใหม่ๆด้านการบริหารกิจกรรมนักศึกษา	1	1	1	1.00
2. ท่านมีส่วนร่วมในการปรับปรุงรูปแบบการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพงานกิจกรรมนักศึกษา	1	1	1	1.00
3. ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและให้ข้อมูลใหม่ๆเพื่อเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1.00
4. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาอย่างทั่วถึง	1	1	1	1.00
5. ท่านมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลด้านกิจกรรมนักศึกษามาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น	1	1	1	1.00

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่าIOC
	1	2	3	
ด้านกิจกรรมวิชาการ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์				
ด้านวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ หมายถึง กิจกรรมที่ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ด้านวิชาการนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนตามปกติ เช่น การอบรมสัมมนาเชิงวิชาการ การศึกษาดูงาน การแข่งขันทางวิชาการ การเข้าร่วมประชุมจากหน่วยงานภายนอก				
1. มหาวิทยาลัยได้มีการวางแผนการจัดกิจกรรมด้านวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	1	1	1	1.00
2. มหาวิทยาลัยจัดโครงการกิจกรรมศึกษาดูงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ด้านวิชาการนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน	1	1	1	1.00
3. มหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินโครงการด้านวิชาการ	1	1	1	1.00
4. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปการจัดโครงการที่ได้เสนอมหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาการจัดโครงการให้มีคุณภาพต่อไป	1	1	1	1.00

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่าIOC
	1	2	3	
ด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ				
<p>ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมเพื่อการแข่งขัน การเชียร์กีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในภายนอก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง และยังส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬาทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมทีม และเป็นการส่งเสริมความสามัคคี ในหมู่คณะนักศึกษารู้จักปรับตนเองให้เข้ากับคนบุคคลอื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข</p>				
1. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนและขออนุมัติโครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา การเชียร์ และการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และนันทนาการเป็นประจำทุกปี	1	1	1	1.00
2. มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทุกปี เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬาทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมทีม	1	1	1	1.00
3. มหาวิทยาลัยจัดโครงการการแข่งขันกีฬาทั้งภายใน และภายนอก และการเชียร์กีฬา ที่เป็นการส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะนักศึกษารู้จักปรับตนเองให้เข้ากับคนบุคคลอื่น	1	1	1	1.00
4. มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมและตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนิน โครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	1	1	1	1.00
5. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปผลการแข่งขันที่ได้ เสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	1	1	1	1.00

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
ด้านกิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ				
<p>ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมเพื่อการแข่งขัน การเชียร์กีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในภายนอก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง และยังส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬาทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมทีม และเป็นการส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะนักศึกษารู้จักปรับตนเองให้เข้ากับคนบุคคลอื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข</p>				
1. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนและขออนุมัติโครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา การเชียร์ และการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และนันทนาการเป็นประจำทุกปี	1	1	1	1.00
2. มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทุกปี เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬาทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมทีม	1	1	1	1.00
3. มหาวิทยาลัยจัดโครงการการแข่งขันกีฬาทั้งภายใน และภายนอก และการเชียร์กีฬา ที่เป็นการส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะนักศึกษารู้จักปรับตนเองให้เข้ากับคนบุคคลอื่น	1	1	1	1.00
4. มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมและตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	1	1	1	1.00
5. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและสรุปผลการแข่งขันที่ได้เสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	1	1	1	1.00

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่าIOC
	1	2	3	
ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม				
ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนาผู้อื่นนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรู้จักเสียดสละ เพื่อส่วนรวมและไม่เห็นแก่ตัวเป็นการปลูกฝังให้ตระหนักใน และความรับผิดชอบที่ตนเองต้องมีต่อสังคมและประเทศชาติ เช่น กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท การบริจาคโลหิต กิจกรรมการอนุรักษ์สีงแวดล้อมปลูกป่าชายเลน สร้างฝายกั้นน้ำ เป็นต้น				
1. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการทำโครงการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อม เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง	1	1	1	1.00
2. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบทเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างทำประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนาสังคม	1	1	1	1.00
3. มหาวิทยาลัยจัดโครงการกิจกรรมการสร้างฝายกั้นน้ำให้กับชุมชน	1	0	1	0.60
4. มหาวิทยาลัยจัดโครงการร่วมบริจาคโลหิตเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักเสียดสละเพื่อส่วนรวม และไม่เห็นแก่ตัวเป็นการปลูกฝังให้ตระหนักในภาระหน้าที่	1	1	1	1.00
5. มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบการมีส่วนร่วมของผู้คนในชุมชนในการพัฒนากิจกรรมจากบันทึกและรายงาน	1	1	1	1.00
6. มหาวิทยาลัยมีการเชิญผู้นำในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมให้มีความเหมาะสมมากขึ้น	1	1	1	1.00

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
ด้านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย				
<p>ด้านสร้างคุณธรรมและจริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมเผยแพร่และธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และประเพณีอันดีงาม และเพื่อสนับสนุนให้นักศึกษา ได้ศึกษาลึกลงที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมแต่จะต้องไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดีงามของคนไทย เช่น กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา กิจกรรมสืบสานประเพณีลอยกระทง การเข้าร่วมการสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย</p>				
1. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย	1	1	1	1.00
2. มหาวิทยาลัยจัดโครงการแห่เทียนเข้าพรรษา เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้ศึกษาลึกลงที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย	0	1	1	0.60
3. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมสืบสานประเพณีลอยกระทง เพื่อเป็นการส่งเสริมเผยแพร่และธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และประเพณีอันดีงาม	0	1	1	0.60
4. มหาวิทยาลัยมีการประเมินและติดตามการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมไทยของนักศึกษา	1	1	1	1.00
5. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยเพื่อให้กิจกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น	1	1	1	1.00

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา				
ด้านทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถแต่ละบุคคลให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและเป็นการฝึกทักษะประสบการณ์ เช่น การเป็นพิธีกร กิจกรรมทางด้านสังคม กิจกรรมการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ คณะกรรมการสาขาวิชา สโมสรนักศึกษาคณะ/วิทยาลัย เป็นต้น				
1. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการ กิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถแต่ละบุคคล	1	1	1	1.00
2. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกในด้านต่างๆ เช่น เป็นพิธีกร และผู้ดำเนินรายการในการประกวดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการฝึกทักษะประสบการณ์	1	0	1	0.60
3. มหาวิทยาลัยจัดโครงการสัมมนาพัฒนาผู้นำนักศึกษา และสโมสรนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	1	1	1	1.00
4. มหาวิทยาลัยมีการติดตามและประเมินการจัดกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา ทุกโครงการ	1	1	1	1.00
5. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	1	1	1	1.00

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
ด้านกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา				
ด้านทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถแต่ละบุคคลให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและเป็นการฝึกทักษะประสบการณ์ เช่น การเป็นพิธีกร กิจกรรมทางด้านสังคม กิจกรรมการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ คณะกรรมการสาขาวิชา สโมสรนักศึกษาคณะ/วิทยาลัย เป็นต้น				
1. มหาวิทยาลัยมีการวางแผนการ กิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถแต่ละบุคคล	1	1	1	1.00
2. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกในด้านต่างๆ เช่น เป็นพิธีกร และผู้ดำเนินรายการในการประกวดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการฝึกทักษะประสบการณ์	1	0	1	0.60
3. มหาวิทยาลัยจัดโครงการสัมมนาพัฒนาผู้นำนักศึกษา และสโมสรนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	1	1	1	1.00
4. มหาวิทยาลัยมีการติดตามและประเมินการจัดกิจกรรมทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และผู้นำนักศึกษา ทุกโครงการ	1	1	1	1.00
5. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	1	1	1	1.00

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Statistics

		เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์การบริหาร
N	Valid	145	145	145	145
	Missing	0	0	0	0

Frequency Table

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	72	54.5	54.5	54.5
	หญิง	60	45.5	45.5	100.0
Total		132	100.0	100.0	

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	15 – 20 ปี	43	32.6	32.6	32.6
	21 – 25 ปี	87	65.9	65.9	98.5
	26 – 30 ปี	1	.8	.8	99.2
	30 ปีขึ้นไป	1	.8	.8	100.0
	Total		132	100.0	100.0

กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปี

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชั้นปีที่ 1	18	13.6	13.6	13.6
ชั้นปีที่ 2	29	22.0	22.0	35.6
ชั้นปีที่ 3	42	31.8	31.8	67.4
Valid ชั้นปีที่ 4	39	29.5	29.5	97.0
ชั้นปีที่ 5	4	3.0	3.0	100.0
Total	132	100.0	100.0	

ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อยกว่า 1 ปี	38	28.8	28.8	28.8
1 ปี	33	25.0	25.0	53.8
2 ปี	30	22.7	22.7	76.5
Valid 3 ปี	27	20.5	20.5	97.0
4 ปี	2	1.5	1.5	98.5
5 ปี	2	1.5	1.5	100.0
Total	132	100.0	100.0	

เพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชาย	11	84.6	84.6	84.6
หญิง	2	15.4	15.4	100.0
Total	13	100.0	100.0	

อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 36 – 40 ปี	4	30.8	30.8	30.8
41 – 45 ปี	2	15.4	15.4	46.2
51ปีขึ้นไป	7	53.8	53.8	100.0
Total	13	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปริญญาโท	9	69.2	69.2	69.2
ปริญญาเอก	4	30.8	30.8	100.0
Total	13	100.0	100.0	

ประสบการณ์การบริหาร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1- 5 ปี	4	30.8	30.8	30.8
6- 10 ปี	2	15.4	15.4	46.2
11-15 ปี	4	30.8	30.8	76.9
16 ปีขึ้นไป	3	23.1	23.1	100.0
Total	13	100.0	100.0	

Correlations

		b100	b200	b300	b400	btotol	c00 1	c200	c300	c400	c500	ctotol
b100	Pearson Correlation	1	.720**	.661**	.706**	.864**	.599**	.393**	.419**	.482**	.509**	.526**
	Sig. (2-tailed)		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
b200	Pearson Correlation	.720**	1	.822**	.746**	.914**	.715**	.489**	.533**	.540**	.586**	.630**
	Sig. (2-tailed)	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
b300	Pearson Correlation	.661**	.822**	1	.782**	.905**	.690**	.546**	.590**	.599**	.614**	.670**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
b400	Pearson Correlation	.706**	.746**	.782**	1	.905**	.729**	.665**	.715**	.681**	.687**	.771**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
btotol	Pearson Correlation	.864**	.914**	.905**	.905**	1	.762**	.585**	.631**	.643**	.669**	.725**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
c001	Pearson Correlation	.599**	.715**	.690**	.729**	.762**	1	.753**	.713**	.686**	.739**	.854**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
c200	Pearson Correlation	.393**	.489**	.546**	.665**	.585**	.753**	1	.796**	.801**	.760**	.912**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
c300	Pearson Correlation	.419**	.533**	.590**	.715**	.631**	.713**	.796**	1	.782**	.782**	.914**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
c400	Pearson Correlation	.482**	.540**	.599**	.681**	.643**	.686**	.801**	.782**	1	.820**	.908**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
c500	Pearson Correlation	.509**	.586**	.614**	.687**	.669**	.739**	.760**	.782**	.820**	1	.912**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145
ctotol	Pearson Correlation	.526**	.630**	.670**	.771**	.725**	.854**	.912**	.914**	.908**	.912**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	
	N	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145	145

**, Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
b100	3.4593	1.00695	145
b200	3.4262	.96731	145
b300	3.5462	.90746	145
b400	3.4345	1.04439	145
btotol	3.4666	.88012	145
c001	3.6655	.92319	145
c200	3.8400	.87293	145
c300	3.7552	.84038	145
c400	3.8317	.82046	145
c500	3.7724	.89151	145
ctotol	3.7721	.78069	145

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b101	145	1	5	3.48	1.087
b102	145	1	5	3.59	1.057
b103	145	1	5	3.26	1.316
b104	145	1	5	3.51	1.191
b105	145	1	5	3.46	1.167
b100	145	1.00	5.00	3.4593	1.00695
Valid N (listwise)	145				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b201	145	1	5	3.40	1.204
b202	145	1	5	3.38	1.179
b203	145	1	5	3.41	1.109
b204	145	1	5	3.46	1.041
b205	145	1	5	3.48	1.042
b200	145	1.00	5.00	3.4262	.96731
Valid N (listwise)	145				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b301	145	1	5	3.61	1.023
b302	145	1.00	5.00	3.5379	1.20773
b303	145	1.00	5.00	3.6828	1.09737
b304	145	1.00	5.00	3.4345	1.03959
b305	145	1.00	5.00	3.4690	1.08048
b300	145	1.20	5.00	3.5462	.90746
Valid N (listwise)	145				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b401	145	1.00	5.00	3.3655	1.12924
b402	145	1.00	5.00	3.4069	1.16367
b403	145	1.00	5.00	3.4138	1.18196
b404	145	1.00	5.00	3.4483	1.22435
b405	145	1.00	5.00	3.5379	1.19618
b400	145	1.00	5.00	3.4345	1.04439
Valid N (listwise)	145				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
c101	145	1.00	5.00	3.7172	.96252
c102	145	1.00	5.00	3.5793	1.09080
c103	145	1.00	5.00	3.6138	1.11919
c104	145	1.00	5.00	3.6552	1.12657
c001	145	1.50	5.00	3.6655	.92319
Valid N (listwise)	145				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
c201	145	1.00	5.00	3.6621	1.14395
c202	145	1.00	5.00	4.0966	.88447
c203	146	.00	5.00	3.8356	1.00363
c204	145	1.00	5.00	3.8207	1.04529
c205	145	1.00	5.00	3.7793	1.09588
c200	145	1.20	5.00	3.8400	.87293
Valid N (listwise)	145				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
c301	145	1.00	5.00	3.6138	.92185
c302	145	1.00	5.00	3.8690	.98075
c303	145	1.00	5.00	3.7241	1.05727
c304	145	1.00	5.00	3.9517	1.02287
c305	145	1.00	5.00	3.7241	.93899
c306	145	1.00	5.00	3.6345	1.15358
c300	145	1.00	5.00	3.7552	.84038
Valid N (listwise)	145				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
c401	145	1.00	5.00	3.7172	.93321
c402	145	1.00	5.00	3.7862	1.08132
c403	145	1.00	5.00	3.9724	.92755
c404	145	1.00	5.00	3.8621	.93259
c405	145	1.00	5.00	3.8207	1.03191
c400	145	1.40	5.00	3.8317	.82046
Valid N (listwise)	145				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
c501	145	1.00	5.00	3.7379	.93557
c502	145	1.00	5.00	3.8690	1.03585
c503	145	1.00	5.00	3.7655	.98611
c504	145	1.00	5.00	3.7448	1.00540
c505	145	1.00	5.00	3.7448	1.14734
c500	145	1.40	5.00	3.7724	.89151
Valid N (listwise)	145				

ภาคผนวก ง

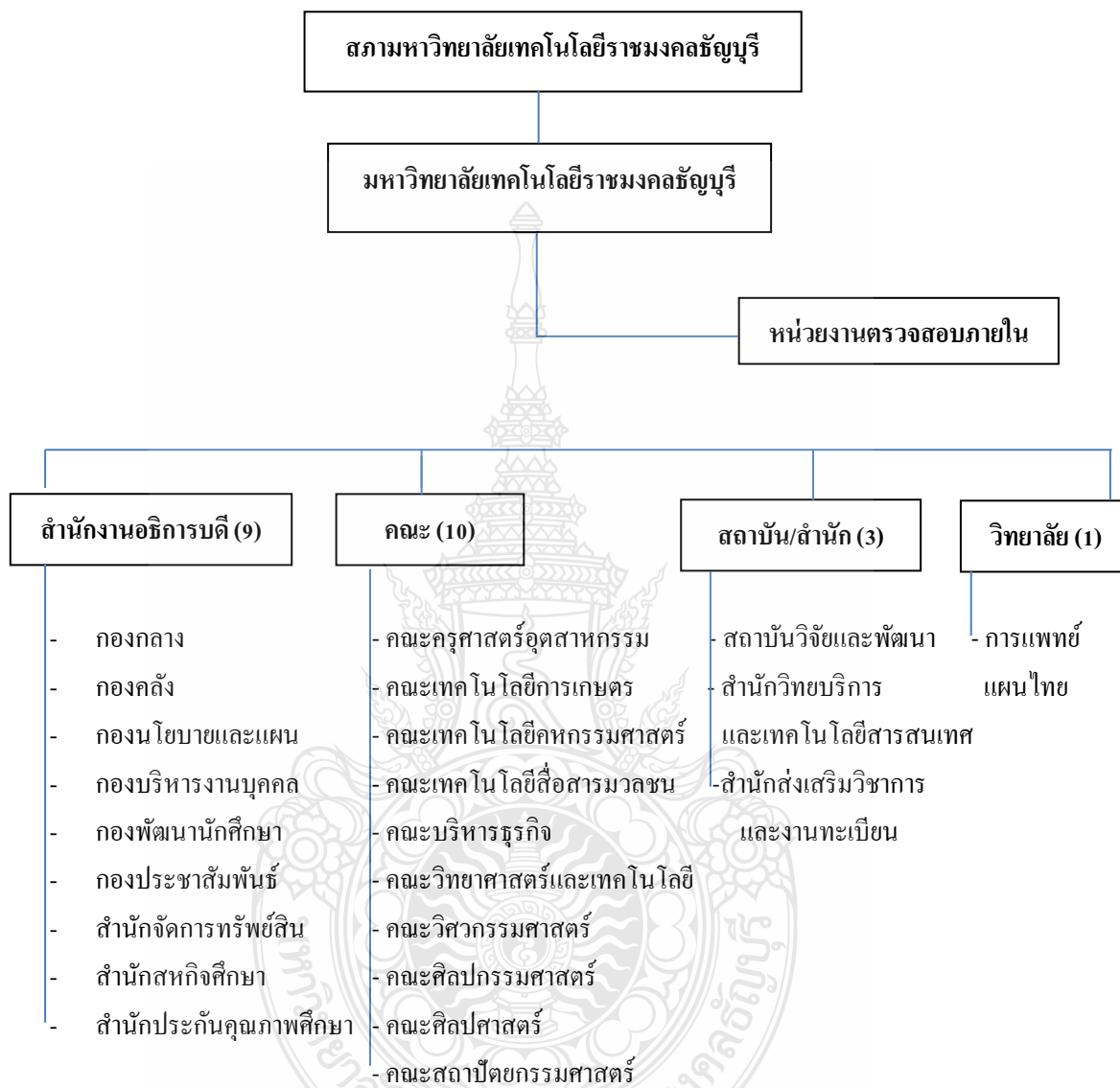
การแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีพื้นที่จำนวนทั้งสิ้น 897 ไร่ ประกอบด้วย พื้นที่ศูนย์กลาง อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 740 ไร่ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี 125 ไร่ และเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร 32 ไร่ ซึ่งมีการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัย โดยมีสำนักงานอธิการบดี มีหน้าที่เป็นหน่วยประสานงาน ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานให้แก่สำนัก กอง ประกอบด้วย หน่วยงานระดับคณะ คือ คณะ/วิทยาลัย ปัจจุบันมี 10 คณะ และ 1 วิทยาลัย คือ 1) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 2) คณะเทคโนโลยีการเกษตร 3) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 4) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน 5) คณะบริหารธุรกิจ 6) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ 8) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 9) คณะศิลปศาสตร์ 10) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 11) วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย รวมทั้งมีสถาบัน/สำนัก ที่เป็นหน่วยงานที่ให้บริการเกี่ยวกับการดำเนินการด้านวิชาการศึกษาวิจัย ค้นคว้า ทดลอง และฝึกอบรม 3 หน่วยงาน 1) สถาบันวิจัยและพัฒนา 2) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และระดับกอง 8 หน่วยงาน คือ 1) กองกลาง 2) กองคลัง 3) กองนโยบายและแผน 4) กองบริหารงานบุคคล 5) สำนักจัดการทรัพย์สิน 6) สำนักสหกิจศึกษา 7) กองประชาสัมพันธ์ และ 8) กองพัฒนานักศึกษา ดังแผนภาพโครงสร้างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

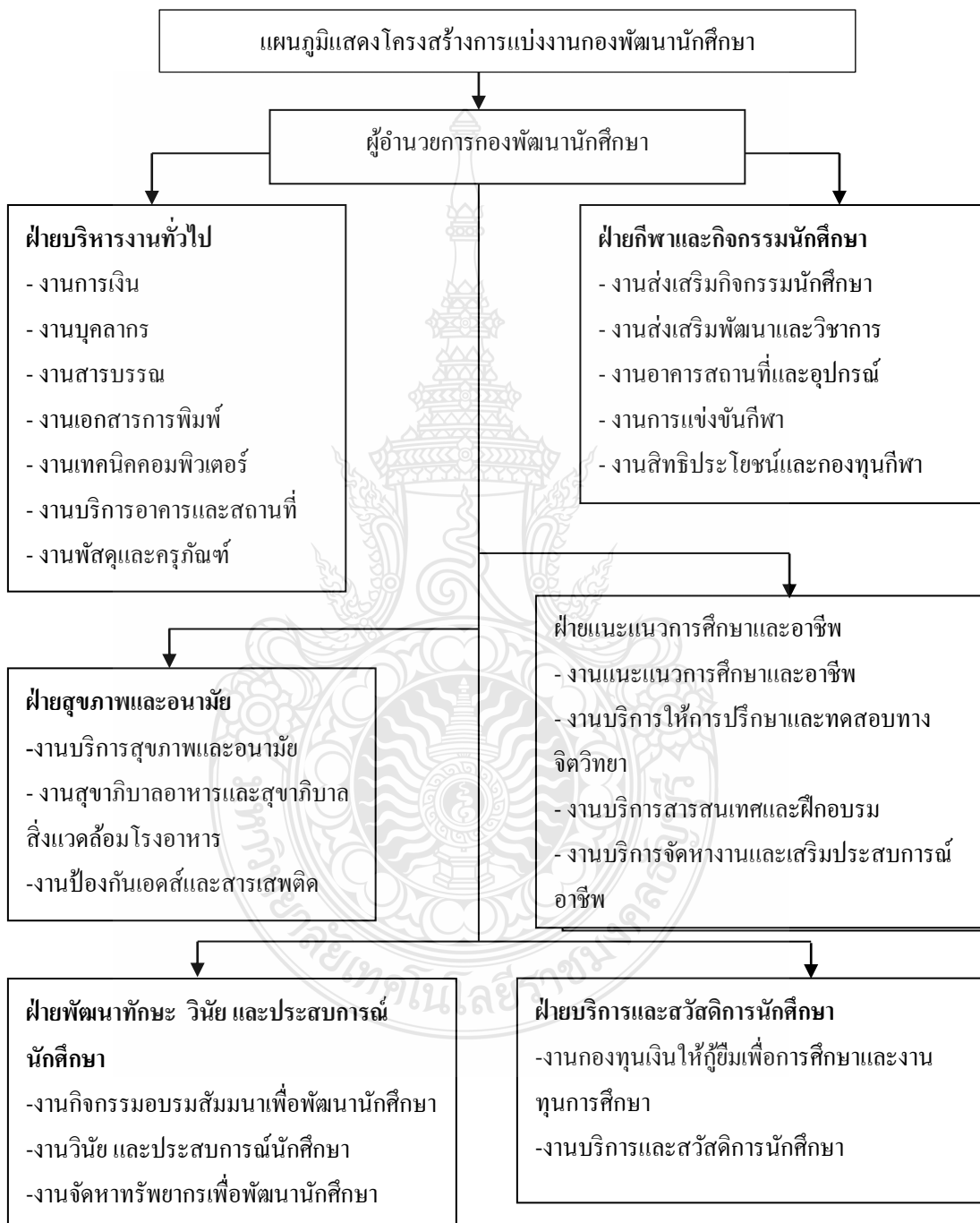
โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ที่มา : แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ.2557 – 2560 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โครงสร้างการบริหารและการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โครงสร้างกองพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (โครงสร้างการบริหารกองพัฒนานักศึกษา, 2557)

ภาพโครงสร้างการบริหารกองพัฒนานักศึกษา

ที่มา : โครงสร้างการบริหารกองพัฒนานักศึกษา 2556

ขอบข่ายการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ขอบข่ายและโครงสร้างการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ กองพัฒนานักศึกษาเป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีหน้าที่สนับสนุนมหาวิทยาลัยฯ ในการผลิตกำลังคน และการพัฒนาบุคคล ตั้งอยู่ที่อาคารกองพัฒนานักศึกษา ด้านข้างโรงอาหารกลางมหาวิทยาลัยฯ

กองพัฒนานักศึกษา มีหน้าที่ติดต่อ ประสาน สนับสนุน และส่งเสริมกิจการนักศึกษา มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน และเพื่อพัฒนานักศึกษาในรูปแบบต่างๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อม ในการศึกษาเล่าเรียน และเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ และจิตใจ เพื่อที่จะได้เป็นพื้นฐานที่ดีในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างเต็มที่ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฯ การจัดบริการสวัสดิการของกองพัฒนานักศึกษาได้จัดให้นักศึกษา โดยมีหน่วยงานต่างๆ รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

1. งานบริหารงานบริหารทั่วไป มีหน้าที่ในการให้บริการสำหรับนักศึกษา ดังต่อไปนี้

1.1 บริการประสานงานด้านเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมของนักศึกษา อาทิ เช่น การขออนุญาตใช้สถานที่จัดกิจกรรม, การขอใช้รถยนต์ราชการ, การบริการถ่ายเอกสารอัดสำเนา ฯลฯ

1.2 ให้บริการยืม-คืน วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษา อาทิ เช่น โต๊ะ, เก้าอี้และอุปกรณ์กีฬา ฯลฯ

2. งานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

ฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ให้บริการปรึกษาแก่นักศึกษา จัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนานักศึกษา บริการสารสนเทศด้านการศึกษาและอาชีพ จัดปฐมนิเทศนักศึกษา บริการจัดหางาน และศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของนักศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย สสำรวจภาวะ การปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิต รวมทั้งประสานความสัมพันธ์สัมพันธภาพกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การดำเนินงานของฝ่ายแนะแนวฯ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1 เพื่อช่วยเหลือและพัฒนานักศึกษา ให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพ และ การศึกษาต่อ

2.2 เพื่อเป็นศูนย์กลางในการให้ข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาอาชีพ

2.3 เพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการติดต่อประสานกับสถานประกอบการเพื่อฝึกงาน และการมีงานทำ

2.4 เพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการประสานความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน

2.5 เพื่อสนองนโยบายการทำงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา

3.1 กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 ในลักษณะเงินทุนหมุนเวียนตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ.2531 โดยได้เริ่มดำเนินการให้กู้ยืมในครั้งแรก ปีการศึกษา 2539 ต่อมารัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2541 มีผลให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง

กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง ช่วยแบ่งเบาภาระทางการเงินของผู้ปกครอง และเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติโดยรวม โดยมุ่งหวังว่าผู้กู้ยืมจะสามารถเล่าเรียนได้จนสำเร็จตามหลักสูตร มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมถึงมีจิตสำนึกในการชำระหนี้คืน เพื่อสร้างโอกาสให้กับรุ่นน้องต่อไป

4. งานกีฬาและกิจกรรมนักศึกษา

4.1 งานกีฬา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักใน ความสำคัญของกิจกรรมกีฬา โดยจัดให้มีบริการสำหรับสุขภาพและจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้าง ทักษะและประสบการณ์ให้กับนักศึกษาและบุคลากรได้ออกกำลังกาย เรียนรู้กฎกติกา เพื่อให้เกิดการ พัฒนาได้ครบทุกด้าน และนำมาซึ่งการศึกษาที่ดี มีความพร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่วิชาชีพ และพัฒนา สังคมต่อไปในอนาคต ดังนี้

4.2 งานกิจกรรมนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ควบคู่กับงานด้านการเรียนการสอนในสายวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล

และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสพการณ์ต่อการสร้างงาน และเสริมสร้างสังคม รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม และการสร้างความพร้อมต่อการปฏิบัติงานในอนาคต โดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้สนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมไทย เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดโอกาสในการศึกษา ฯลฯ และเป็นการประสานความเข้าใจอันดีระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีกับชุมชน โดยการพัฒนาล้างอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การสร้างห้องสมุด อาคารเรียน หรือสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ ตลอดจนปรับปรุงซ่อมแซม อาคาร ครุภัณฑ์ต่างๆ ให้แก่โรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร เป็นการสร้างโอกาสให้แก่ชุมชนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร

กองพัฒนานักศึกษา ทำหน้าที่ประสานงานให้มีการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ให้ครอบคลุมในทุกกิจกรรม โดยส่งเสริมให้มีการจัดการเลือกตั้งในสโมสรนักศึกษา คณะ องค์กรนักศึกษา และสถานักศึกษา เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

4.3 งานสถานักศึกษา/มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ให้คำปรึกษา แนะนำ บทบาทและหน้าที่ในการดำเนินงานของสถานักศึกษา เป็นตัวแทนรักษาสิทธิ และผลประโยชน์ของนักศึกษา ควบคุมตรวจสอบการบริหารงาน และดำเนินงานขององค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยฯ

4.4 งานองค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานงานในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และชมรมด้านต่างๆ ทางวิชาการ ด้านพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และด้านนันทนาการ โดยมีชมรมรองรับการดำเนินกิจกรรม เช่น ชมรมพุทธศาสตร์ ชมรมมุสลิม ชมรมคริสต์สัมพันธ์ ชมรมราชมงคลอาสาพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ และชมรมกีฬาชนิดต่างๆ นักศึกษาที่สนใจ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมชมรมได้ในวันเปิดโลกกิจกรรม ประมาณช่วงปลายเดือนมิถุนายนของทุกปี

5. งานพัฒนาทักษะ วินัย และประสพการณ์นักศึกษา

งานส่งเสริมวินัย และพัฒนานักศึกษา ได้แก่ การเสริมสร้างวินัยนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยฯ ดูแลความประพฤติของนักศึกษาให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ

ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย รับเรื่องราวร้องทุกข์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยฯ แนะนำและป้องกันการกระทำผิดต่อกฎ ระเบียบของมหาวิทยาลัยฯ ประสานงานกับคณะ/วิทยาเขต ในสังกัดมหาวิทยาลัยฯ ในการสร้างคุณธรรม จริยธรรม และประสานงานกับหน่วยป้องกันและแก้ปัญหาค่าก่อนความไม่สงบในมหาวิทยาลัยฯ กระทรวงศึกษาธิการ ตำรวจนครบาล ตำรวจท่องเที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อยุติกรณีพิพาทในกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยฯ เกี่ยวข้องด้วย

6. งานสุขภาพและอนามัย

การให้บริการด้านสุขภาพและอนามัยเป็นภารกิจที่กองพัฒนานักศึกษาให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้ศึกษามีสุขภาพและอนามัยที่ดีปราศจากโรคภัยต่างๆ ที่จะเป็อุปสรรคต่อการเรียนของนักศึกษา เป็นบริการที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย มีห้องพยาบาลให้บริการ โดยแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ มีเตียงให้ออนพักรักษาอาการ การให้บริการแบ่งออกเป็น ดังนี้ การให้บริการรักษาพยาบาลเบื้องต้น การตรวจรักษาโรคทั่วไปโดยแพทย์ การจ่ายยา ทำแผลทุกชนิด ตัดไหม การบริการฉุกเฉินและอุบัติเหตุต่างๆ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการสุขภาพ และอนามัยที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ และ Net work (IUM) ให้คำปรึกษา แนะนำและแก้ไขปัญหาสุขภาพต่างๆ ให้บริการยาและเวชภัณฑ์สำหรับนักศึกษา และบุคลากรในการใช้กิจกรรมต่างๆ และให้บริการรถพยาบาลฉุกเฉิน

2.3.2 วิทยาลัยฯ กองพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เป็นหน่วยงานชั้นนำอย่างมืออาชีพ ทางด้านการพัฒนานักศึกษา สู่วุฒิศาการ

2.3.3 พันธกิจ กองพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.3.3.1 ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา ให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

2.3.3.2 จัดกิจกรรมบริการและสวัสดิการ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของนักศึกษา

2.3.3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษา

2.3.3.4 สร้างปฏิสัมพันธ์ศิษย์เก่าให้เกิดความผูกพันกับมหาวิทยาลัย

2.3.3.5 จัดระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวรัชณี ภูสุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	3 พฤษภาคม พ.ศ. 2527
ที่อยู่	128 หมู่ 6 ตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2549	นักวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตำบลคลองหก อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2557	นักวิชาการศึกษา ระดับปฏิบัติการ พนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

